

Otac Gerard

ISSN 1821-1607

Glasilno Vicepostulature za upoznavanje Sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića, karmelićanina

God. II • 4/2010.

cijena 40 din

5 kn

„Pozdravljam Te ponizni i dobri Isuse u čovječjoj naravi.”

o. Gerard

Otac Gerard

Glasilo Vicepostulature Sluge Božjega

Izdavač: Hrvatska karmelska provincija
Svetog oca Josipa

Adresa: Karmelski samostan
Trg cara Uroša 3
25 000 Sombor
tel: +381(25) 437-362
fax: +381(25) 22-360
e-mail: karmel@nadlanu.com

Glavni i odgovorni urednik:
mr. Mato Miloš, OCD

Uredništvo:
mr. Mato Miloš, vicepostulator
mr. Vinko Mamić, provincijal
dr. Jure Zečević, tajnik provincije

Tehnički urednik: Darko Ružinski

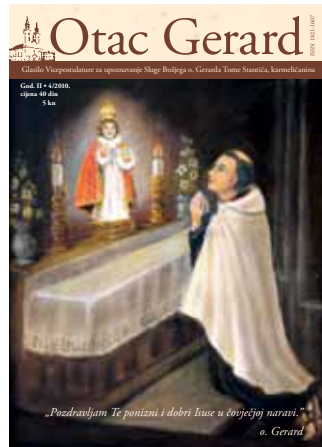
Lektor: mr. Jakov Kuharić, OCD

Uredničko vijeće:
dr. Jakov Mamić, OCD
dr. Franjo Podgorelec, OCD
dr. Dario Tokić, OCD
o. Vjenceslav Mihetec, OCD
Katarina Čeliković
Vesna Huska
dr. Marija Mandić
Vladimir Lišić

Naslovna stranica:
O. Gerard, ulje na platnu
rad Jolante Bošnjak - Virag,
Sombor, 1992.

Tisak: Tiskara Printex,
Segedinski put 86, Subotica
+381 (24) 55-44-35

God. II • 4/2010.
cijena 40 din
5 kn

Sadržaj

Riječ urednika	3
Riječ teologa	4
Biblija	6
Molitva	8
Marija	10
Ekumenizam	12
Obitelj	16
Mladi	18
Djeca	20
Duhovna zvanja	23
Duhovni centar o. Gerarda	27
Umjetnici	30
Pjesme u čast o. Gerarda	31
Proslava Gerardova rođendana za nebo ..	33
Proslava Gerardova rođendana Remete ..	38
Vijesti iz Generalne postulature u Rimu .	41
Milosti po zagovoru o. Gerarda	42
Molitva za proglašenje blaženim o. Gerarda ..	44
Župa Đurđin	46
Iz zapisa o. Gerarda	48

Riječ urednika

Dragi čitatelji! Predstavljamo vam četvrti broj glasila Otac Gerard, koji izlazi o Božiću.

Božić i sveukupno božićno otajstvo naš sluga Božji doživljava kao vrijeme u kojemu se Bog daje milovati kao dijete. Tko ne voli dijete? Tko se ne želi igrati s djetetom? Bog koji se daje milovati kao dijete u Gerardovu životu i duhovnosti jest Mali Isus. On u Malom Isusu kontemplira cijelog Vazmenog Krista, od njegova utjelovljenja, rođenja, muke, smrti, uskrsnuća, sve do uzašašća na nebo i slanja Duha Svetoga na apostole i Crkvu. Sva ta Kristova otajstva upućuju kršćanina da se treba roditi u Kristu po svetom krštenju, živjeti s Kristom po sakramentima, molitvi i djelotvornoj ljubavi prema bližnjemu, umrijeti s Njime kako bi uskrsnuo na novi život. Po učenju o. Gerarda, Isus u otajstvu svoga rođenja treba biti polazište kršćanskog duhovnog života kao početni trenutak rasta u Kristu, postavljanje pravog temelja kršćanske duhovnosti. Za o. Gerarda Isus je u svom ukupnom otajstvu Spasitelj: «Isus, Spasitelj, je mogao doći kao zreo čovjek, pa tako otpočeti spasenje. Ipak je došao kao Dijete da bismo i mi poželjeli naprije biti djeca, u duhovnom smislu, da bi zatim sve više rasli» u Njemu (Razgovor s Isusom 36). O. Gerard razvija svoju misao «duhovnog djetinjstva» polazeći od učenja sv. Terezije od Djeteta Isusa i kaže: «Želim s Malom Terezijom mali ostati»; «Želim s Malom Terezijom malo trpjeti», biti «ponizan i zaboravljen», tada ću Isuse «samo za Tebe živjeti» (isto). Biti ponizan, samozatajan, znači biti slobodan, Bogu i bližnjemu otvoren, kako bi Bog po Isusu Kristu svojom ljubavlju ispunio sve prostore čovjekove duše. Zanimljivi su Gerardovi izričaji iskustvenog štovanja otajstva Djetinjstva Isusova: «igra», «dadiljanje Isusa», «skakutanje kao igra», «šaputanje», «divljenje Isusovoj ljepoti», «pažnja», otkrivanje svake želje i volje Malog Isusa koju on želi odmah izvršiti. Gerard će na tu «igru» odmah pozvati svaku dušu, svakog kršćanina: «Hajde da se nadmećemo tko će više poskočiti, tj. tko će se bolje poniziti i moliti» (Razgovor s Isusom 13-14). «Poniznost i patnja: dječja igra u društvu Malog Isusa» (isto). «Isuse, kako hoćeš šaputati, tako ću se ponašati». Za o. Gerarda «dadiljati Isusa znači isto što i Isusa voljeti, moliti, raditi, trpjeti, ponizan biti; a ponizno ponašanje je Malog Isusa ljubljenje» (Theologia pastoralis 318). U otajstvu Božića, u kojem nas pohađa «Mlado Sunce s visine», neka i u nama poraste želja nadmetanja «tko će više poskočiti» u ljubavi prema Bogu koji nam se u Malom Isusu daje milovati kao dijete. Neka vam je svima sretan Božić i blagoslovljena 2011. godina!

o. Mato Miloš, OCD vicepostulator

Malenost kao teološko duhovna značajka oca Gerarda

*Fr. Filippo Lippi,
karmelićanin, Klanjanje
Presvetom Trojstvu*

U vremenu kada se cijeni ono što ima predznak „velikoga“, može izgledati čudno da govorimo o „malenosti“ kao vrijednosti koju vrijedi živjeti i nuditi onima koji razumiju snagu Evanđelja. Upravo danas, na blagdan svete Male Terezije, misao o „malenosti“ ne napušta me s obzirom na temeljnu poveznicu ovih dvaju ugodnika Božjih. I doista, riječ je o temeljnoj kategoriji sveukupne karmelske duhovnosti, pa mi se čini da je ona upravo u tome najdosljedniji oblik izrastanja u duhu svetog Evanđelja. Sva je karmelska duhovnost vrlo osjetljiva na „viškove“, kako na razini duha, tako i na razini spoznaje i osjećaja. Upravo se zbog tog „viška“ preporuča „čišćenje“ svih čovjekovih razina počev od sjetilne, preko spoznajne do one dubinske duhovne. Sav taj proces ustvari je sagledavanje vlastite istinitosti pred misterijem Boga. Valja se lišiti svega što nije u skladu s naravi božanskog načina djelovanja. Ovo „lišiti“ nije staviti u stranu ili potisnuti. Ono je temeljni zahtjev karmelske autentičnosti, a označava puno povjerenje u zahvate Božje bez obzira kakvi su i koje putove koristili da bi nas učinili prikladnima za osluh Božje objave. To je odličan oblik „malenosti“ o kojemu Isus govori.

Malenost je veličina rijetkih ljudi s kojima Bog posebno računa. Isus uočava da se radi o iznimnom stavu Boga Oca i zbog toga ga slavi: „Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima“ (Mt 11,25). Isus vidi „malenost“ kao suštu suprotnost „mudrosti“ i „umnosti“. Naravno da se ona ne protivi pameti, ali se protivi samodostatnoj umišljenosti. Ovoj ne treba nitko, pa ni Bog, jer ionako nitko ništa ne može dodati niti oduzeti „mudrosti“ i „umnosti“ koju ona ima.

Ipak, značajka „malenosti“ nije samo u toj „suprotnosti“ samouvjerenoj veličini „mudrih“ i „umnih“. Nije ovo nikako zanemarivo. Ipak, ona ima daleko kvalitetniji sadržaj i poruku: ona je mjesto gdje svijet može dodirnuti Boga i njegov govor o

***Malenost je veličina
rijetkih ljudi s
kojima Bog posebno
računa.***

sebi i o svijetu. Maleni znadu kakvo je lice Božje, jer je njima to otkriveno, objavljeno. Istina je da se lice Božje nerijetko otkriva u Tajni i Otajstvu. Pa kada „maleni“ šute i zamuckuju u svom govoru o Bogu, to ne znači da im se nije očitovao, nego radije da im se očitovao kao misterij. Poruka je očevitna: takvima treba ići i njih pitati tko je i kakav je Bog. Malenost ne isključuje nijedno zvanje, niti je uvjetovana bilo kojom pozicijom u Crkvi ili u društvu. Može biti svojstvo učenih i neukih, visokopozicioniranih i rubnih ljudi Crkve i društva. Nije opisiva ni stasom ni ulogom. Nema svoju boju odjeće, niti ide za tim da bude viđena. Ostaje nezamijećena, cijeni naklonost i bogatstvo objave koju joj Bog Otac otkriva.

Pitat ćete se, poštovani čitatelji, kako to da pišem o „malenosti“ kao teološko-duhovnoj značajci sluge Božjega oca Gerarda, a da nigdje ne navedoh nijedan njegov tekst ili primjer. Nije potrebno i bilo bi suvišno. Sam njegov jednostavni, skromni lik i sržna tematika njegovog nauka i duhovnog života je Isusova malenost. On je prozreo da je upravo to Isusovo svojstvo uzrokom da je on postao mjestom objave Boga Oca: od utjelovljenja u Nazaretu i rođenja u Betlehemu do Kalvarije. Zar nije sluga Božji, kad sam nije znao kako dalje s ljudskim problemima, savjetovao: idite malom Isusu. Usput: prava je šteta što Karmel danas ovu crtu svoje liturgijske baštine pomnije ne njeguje u svrhu dosljednijeg izrastanja u duhovnom ostvarenju svojih članova. Neka nas otajstvo što ćemo ga slaviti u Božiću pouči kako, poput oca Gerarda, postati ljudima kojima će Bog, zbog te malenosti, objaviti ono što je „sakrio od mudrih i umnih“. Velike li blagodati za Crkvu i svijet.

o. Jakov Mamić, OCD

*Neka nas otajstvo
što ćemo ga slaviti u
Božiću pouči kako,
poput oca Gerarda,
postati ljudima
kojima će Bog, zbog
te malenosti, objaviti
ono što je „sakrio od
mudrih i umnih“.*

*Murillo, Poklonstvo
pastira*

Sjeme za dušu

„Riječ Božja je kao sjeme za dušu, jer bez nje duša sigurnije propada nego tijelo bez kruha,“ veli o. Gerard. Što je o. Gerardu dalo toliku sigurnost da ne samo izjavi, nego i tvrdi kako je Božja riječ za dušu važnija nego li je to kruh za tijelo? Sigurnost i uvjerenje kojim to izjavljuje plod su njegova druženja s Božjom riječi i razmišljanja nad njom.

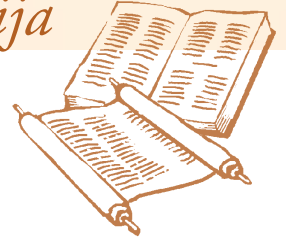
U sva četiri evanđelja čitamo poznati ulomak koji govori o tome kako je Isus čudesno nahranio mnoštvo od pet tisuća ljudi s pet kruhova i dvije ribice. Dok ostajemo zadivljeni veličinom Isusove geste i njenim čudesnim ostvarenjem, mnogima od nas promiče jedan mali, naoko sporedan, ali itekako važan detalj koji možemo pročitati u Markovoj i Lukinoj verziji čudesnog umnažanja kruhova. Ali ne i o. Gerardu. O. Gerard si je dao vremena da u miru čita i ponovno iščitava toliko mu već poznate ulomke, znajući da, što se više bavimo Svetim pismom, to nam ono više i jasnije govori. Tako o. Gerardu nije promakao detalj koji će biti jako važan za razumijevanje onoga što je Isus učinio. Naime, detalj da je Isus, prije nego li je uvečer mnoštvo nahranio kruhom, cijeli dan hranio njihove duše svojom riječju, propovijedajući o kraljevstvu Božjem (usp. Lk 9,11) i poučavajući ih u mnogočemu (usp. Mk 6,34). Nisu ti ljudi izašli za Isusom u pustinju, na osamljeno mjesto, zato što bi očekivali jedan lijepi izlet u prirodu i kako će ih on tamo lijepo pogostiti u svojoj vikendici ili restoranu. Ti su ljudi bili ljudi u potrebi, gladni prvenstveno Isusove i Božje riječi. Željeli su Isusa čuti, da im on dušu nahrani, jer kad je čovjeku duša na mjestu, onda on ima snage boriti se i za svoj zemaljski kruh. Zato su krenuli za Isusom, gladni i žedni Božje riječi koju je Isus naviještao. Međutim, kako lako čovjek na Boga zaboravi kad mu je dobro! Svjedoči nam Ivanovo evanđelje kako su ti isti koji su krenuli za Isusom da im dušu nahrani, kad su uz dušu napunili i svoje želuce, htjeli Isusa gotovo na silu zakraljiti (usp. Iv 6,15). S punim želucima brzo su zaboravili na dobrobit duše i gledali su samo svoj interes, čak i pod cijenu toga da rade protiv Božjeg interesa sebi na propast. Pa i mi dok čitamo te izvještaje ostajemo zadivljeni kako je bilo moguće bez rada i bez puno

*Tumačenje Evanđelja na blagdane kroz čitavu godinu.
1616. god. Knjižnica Karmela Sombor*

„Riječ Božja je kao sjeme za dušu, jer bez nje duša sigurnije propada nego tijelo bez kruha,“ veli o. Gerard.

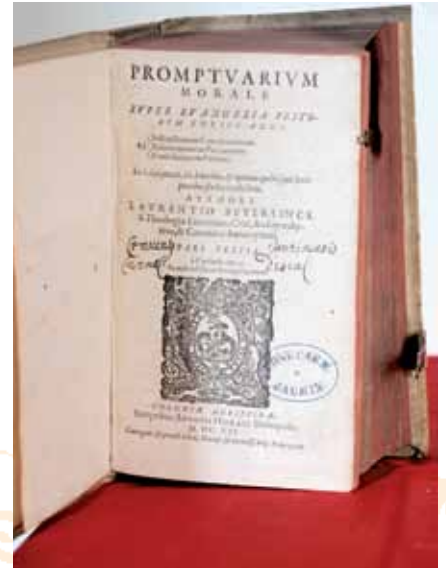
Biblija

novaca u roku kraćem od sat vremena napuniti tolike želuce i da još obilje preostane, a olako preletimo i brzo zaboravimo kako je Isus sate i sate prije toga hranio Božjom riječi njihove duše. Tko zna, uostalom, bi li Isus uspio nasititi toliko mnoštvo da im prije nije uspio nasititi duše Božjom riječi? Vjerujem da vam nisu nepoznati primjeri ljudi koji za Boga ne mare, a uvijek im je malo ono što imaju. Kad je duša prazna, onda ni tijelo nikad nije zadovoljno i uvijek mu nešto nedostaje.

Zato veli o. Gerard: „Riječ Božja je kao sjeme za dušu, jer bez nje duša sigurnije propada, nego tijelo bez kruha. Ovo uči Isus i svjedoči, jer koji su njegove riječi više cijenili od jela, njih je najprije sa svojim riječima nahranio, a zatim tijelo s kruhom. Dakle istina je da čovjek ne živi o samom kruhu, jer treba najprije dušu s Božjom riječi nahraniti. Pa ako je za dušu dobro i tijelo će dobiti kruha“ (Biser mišljenja, br. 004590). Riječi o. Gerarda su i danas itekako aktualne. Lako možemo zapaziti tolike prazne duše. U našim trgovinama ima daleko više robe nego li je to bilo u našem djetinjstvu, pune su police svakog milja za oči, a ljudi su nezadovoljniji nego prije. Zato je važno da naša duša ne bude prazna, i da riječ Božja ispunja našu dušu, jer dušu ne može ispuniti ni novac ni roba široke potrošnje. A ta riječ Božja djeluje kao sjeme u duši. Sjeme nosi novi život. Sjeme Božje riječi nosi božanski život u našu dušu, i taj se život razvija i raste u nama i ispunja nam dušu i naše živote. Ali tek kad mu damo priliku, kad njivu duše zasijemo sjemenom Božje riječi. To je o. Gerard jako dobro znao, jer je to i živio. Zato nas on i danas potiče da se družimo s Božjom riječi, da slušamo njen navještaj u crkvi, ali i da čitamo Sveto pismo osobno i zajednički po našim kućama – da jedni drugima pomognemo napuniti duše božanskim životom koji nam nosi riječ Božja. A onda ni tijelu neće biti loše, jamči nam o. Gerard svojim primjerom i iskustvom.

o. Dario Tokić, OCD

Naslovna stranica tumačenja Evandjelja na blagdane kroz čitavu godinu.

Dakle istina je da čovjek ne živi o samom kruhu, jer treba najprije dušu s Božjom riječi nahraniti. Pa ako je za dušu dobro i tijelo će dobiti kruha“

U školi molitve oca Gerarda 1. dio

Papa Lav XIII. jednom je svečanom prigodom rekao karmelićanima da njeguju šutnju jer šutnja podržava molitvu, a bez molitve Karmel je ništa. Osobitost Karmela je neprestana molitva, na što potiče Prvotno pravilo. Karmelske pak Ustanove određuju dvije molitvene dobe, jutarnju i večernju, posvećene mislenoj molitvi. To je molitva razgovora s Bogom živim.

Svoju vjernost Bogu i redu sluga Božji o. Gerard gradio je na tom temelju mislene, razgovorne molitve. U ovom ću članku pokušati prikazati njegovo shvaćanje i ostvarivanje te temeljne sastavnice našeg karmelskog postojanja.

Kad govori o toj molitvenoj dobi u danu, o. Gerard najprije govori o pripremi, zatim o mjestu molitve, o samom tijeku molitve i zahvali. Pođimo redom.

Priprema za molitvu. Za svaki posao valja se pripremiti ako želimo da bude čestito ostvaren. Stari su govorili da je dobra priprema već pola posla. "Kao što slip nasrne na zid, tako hoće onaj, koji bez pripreme moli, ne misleć najpri na svoju ništotinu i Božje veličanstvo!" Svjestan svoje slabosti, molitelj postaje svjestan da bez Božje pomoći nikako ne može k njemu, Bogu. U pripremi za molitvu, koja u stvari traje čitavoga dana kao takozvana dalja priprema, čovjek spoznaje ali i priznaje svoju slabost. "Dokle sam živ vazda, a osobito u vrime molitve, moram ponizno vikati kao onaj koji je pao u đubre i davi se. Oprostite me! Ovo je najbolja priprema za molitvu! Ko se ovako moli, tog Isus voli!" Dakle, u ovom pripravnemu vremenu i djelovanju uočavamo svoje grešno stanje i molimo oslobođenje kako bismo se mogli slobodno kretati prostorima molitve. U molitvu unosimo ono što tijekom dana radimo, tj. kako radimo i kako se odnosimo prema poslu i osobama s kojima surađujemo. Mislimo li, kako nas Pravilo upozorava, "dan i noć o Zakonu Gospodnjem", sigurno ćemo biti pripremljeni za molitvu i razgovor s Bogom živim. "Ko hoće da se dobro moli, prije molitve neka rekne: Isuse, izvedi me iz ove smrdljive tamnice, iz ovoga svita, da te dostojno hvalim!"

Izloženoga je vidljivo kako o. Gerard pristupa molitvenoj dobi koju ne smijemo dijeliti ni s kim i koja pripada samo

*Meditativna molitva u
Karmelu Sombor*

***"Dokle sam živ
vazda, a osobito
u vrime molitve,
moram ponizno
vikati kao onaj koji
je pao u đubre i davi
se. Oprostite me! Ovo
je najbolja priprema
za molitvu! Ko se
ovako moli, tog Isus
voli!"***

Molitva

Bogu. Izrazi “đubre” i “smrdljiva tamnica” samo žele ukazati na stanja u koja čovjek upada kad je bez Boga. Takav pred Boga ne može i ne smije. Priprava za molitvu postaje sve neophodnijom sastavnicom mosta kojim se prelazi iz svijeta svagdašnjice u svijet razgovora s Bogom.

Mjesto molitve. Vrijeme i mjesto molitve u našim zajednicama određuje Provincijalni savjet. To govori o tome koliko je to važno mjesto u zajednici. Sluga Božji je o tome često i rado govorio. “Za skrušenu molitvu je ugodnije pusto, zanemareno mjesto, nego nakićeno. Zgodno je mjesto lipa pustinja al samo za čas da je uživamo...” Mjesto razgovorne molitve treba biti ispunjeno prisutnošću onoga s kojim razgovaramo, a to je Isus. Svakako, na prvom mjestu je kor, samostanska kapela sa svetojhraništem. Tu je živa prisutnost Euharistijskog Isusa. Poglavar može odobriti zamjenu tog mjesta s nekim drugim tihim i povučenim mjestom u samostanu. Zatvorena soba. “U zatvorenoj sobi molimo, al’ stalno i prije svega, ono što je Bogu milo. Budi volja tvoja. Volja tvoja je najbolja i najlipša molitva... Pitajmo sami sebe gdi se bolje možemo moliti: u sobici il’ u crkvi kada se pivaju lipe pisme. Moramo kazati u sobici.”

Tijek molitve. Vidjeli smo kako je za tijek molitve važna dobra priprema za molitvu, a i samo mjesto molitve. Sada se nameće pitanje, kako što bolje ostvariti samu molitvu. Koja su pomoćna sredstva? Na prvom mjestu je knjiga. Sveta majka Terezija je preporučila da se u mislenoj molitvi služimo dobrom duhovnom knjigom. Teoretičari duhovnosti ovu molitvenu dobu zovu molitvom razmatranja, molitvom meditacije i molitvom kontemplacije. Knjiga jako dobro dolazi za ovu prvu, takozvanu molitvu razmatranja. Ona se događa više u razumskom dijelu, gdje nam je potrebno više razmišljati. Sluga Božji se na ovo pitanje osvrće s već višeg stupnja molitve, kad mu knjiga nije potrebna, pa kaže: “Ko dobro čita tome je od bakra ovaj svit, al ko se razmatra tome je od zlata! Mudri ljudi i pobožne duše mnogo čitaju i znadu, al pobožan život ne imadu jer ne razmatraju dosta.”

Dosada smo vidjeli što nam je činiti kako bi nam razmatranje uistinu bilo “razgovor s Gospodinom” ili razgovorna molitva s Bogom živim. U nastavku će nam sluga Božji izložiti svoje iskustvo molitve razmatranja.

br. Vjenceslav Mihetec, OCD

Razmatranje otajstava
krunice

*Kandidati za novicijat
u molitvenoj školi
sv. Terezije Avilske
u koru o. Gerarda u
Somboru, rujan 2010.*

Bezgrešna – izvor radosti na nebu i na zemlji

Rubens, Bezgriješna. O. Gerard govori o velikoj radosti neba zbog bezgriješnog začeca Blažene Djevice Marije

“Danas se raduje Bog Otac, Sin i Duh Sveti. Danas se raduju svi anđeli, pobožni ljudi i sva stvorenja!”

Prije stotinjak godina, dok je ondašnji svijet dozrijevaao za veliko svjetsko klanje prvog svjetskog rata, dok je udaljenost čovjeka od Boga, ta strašna provalija, odjekivala snažnim krikom za spasenjem, tihi glas o. Gerarda, danas sluge Božjega, iz somborskog je Karmela upozoravao sa svom ozbiljnošću na izvor ljepote i čistoće koji to ustajalo i mučno stanje može očistiti i učiniti novim. Svetkovina bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije bila mu je povod i ohrabrenje da poziva na obraćenje, na pravi put koji vodi k Bogu.

Događaj bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije zbio se je po Božjem promislu u nimalo boljim okolnostima. Rimskim jarmom pritisnuti Židovi mislili su, a mnogi i vjerovali, da ih je Bog napustio. Zla kojima su se prepuštali udaljila su ih od Boga i njegova glasa. Zaboravili su na zakon Božje ljubavi. Grci, a nakon njih i Rimljani, takvo su stanje znali iskoristiti. No, Bog je ipak progovorio. To vrijeme je iskusilo “puninu vremena”, u kojem obećana Riječ postaje Tijelo. Riječ Božja mogla se utjeloviti samo u čistoći. U ljubavi na koju istočni grijeh nije mogao utjecati. Začece te ljubavi dogodilo se u braku Joakima i Ane, začecu koje je bilo oslobođeno ljage istočnoga grijeha. Tu je začeta ona koja je rodila Bezgrešnoga. Za dan toga događaja kaže sluga Božji: “Danas se raduje Bog Otac, Sin i Duh Sveti. Danas se raduju svi anđeli, pobožni ljudi i sva stvorenja!” “U tom žalosnom stanju velik događaj se dogodio... Sad kao da je i sam Bog zaboravio sva ostala stvorenja, počne gledati na ovo ditešce. Počne se radovati i veseliti. Kako rećec: evo stvorenje brez ikakve poruge, evo stvorenje na kojem, u kojem ni moje svevidljivo oko ne nalazi nikakvog griha i falinge. Vidi, il je tako, druga osoba božanstvena. Vidi i raduj se sa mnom zajedno! A ti treća osobo: Plamen Ljubavi. Izgorit ćeš od radosti i tvoje ljubavi gledajuć tako ljubavi dostojno stvorenje. Izgorit ćeš ako svemogućnost ne zadrži!”

Sluga Božji govori o velikoj radosti neba zbog bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije. Iz godine u godinu on vjernicima ne prestaje govoriti o snazi toga događaja koja je

Marija

izazvala toliku radost Presvetoga Trojstva, anđela i svih nebeskih građana. Na jednom drugom mjestu ovim riječima opisuje tu radost: “Na današnji dan je pristao žalostit se najbolji Otac, Bog. Na današnji dan je neiskazanu želju osiĉao Isus doći na zemlju, ĉovika otkupiti. Na današnji dan je Duh Sveti, Bog ljubavi, ovolio jedno stvorenje i sebi zaruĉio. Na današnji dan je skoro lipša postala zemlja nego nebo, jer ni na nebu nije bilo takvog krasnog stvorenja, kao što je Blažena Divica na zemlji. Na današnji dan kao da je Bogu i svima anđelima dodijalo na nebu biti i želili su svi na zemlju doći i gledati Božje najlipše stvorenje. Na današnji dan je postalo jedno srce na zemlji, koje je pokrilo sve rane ... svakog stvorenja, jer je ljubav i plamen plamtio po svem svijetu i Bog je na sve strane misto jade i žalosti svitile svitline ljubavi vidio svrhu svakog stvorenja. Na današnji je dan Bog pokazao što može učiniti njegova ljubav.”

Iz svih ovih citata pršti radost. I to radost neba, radost Božja. Propovijedi iz kojih sam uzeo navedene citate pisane su od 1906. do 1910. godine, kad je o. Gerard bio mlad svećenik. Sigurno se je služio suvremenim homiletskim priručnikom ĉiji je sadržaj nadahnuo njegove propovijedi. Njegova osobna razmatranja događaja bezgrešnog zaĉeća Blažene Djevice Marije njegovu su dušu ispunjala neopisivom radošću. Ne divljenjem, već ĉistom radošću. Odjek nebeske radosti u njegovoj duši odjekuje i iz njegove propovijedi. Tu radost prenosi i na slušatelje. Svi ti pokreti radosti neba ne mogu ĉovjeka ostaviti ravnodušnim. I on je svakako u to predbožićno vrijeme želio tu radost razbuditi u srcima vjernika. Želio je pokazati otkud izvire radost njegove duše koju nesebiĉno otvara vjernim slušateljima. Vjernici, potaknuti ovim sadržajima, dobivaju želju u božićnoj ispovijedi oĉistiti duše i učiniti ih sposobnima primiti Isusa u priĉesti. Ćisto ispovijeden vjernik najsluĉniji je Bezgrešnoj. Sposoban je primiti Rijeĉ Božju koja će osjenjenjem Duha Svetoga postati utjelovljena. To će biti izvorom neopisive radosti i u ĉovjekovoj duši.

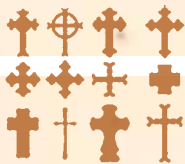
Dragi ĉitatelji, neka se i u vama razbudi želja za utjelovljenjem Isusa u vašim dušama. Neka i vas obuzme Božićna radost. Sluga Božji o. Gerard pred Mladim Kraljem će podržati vašu želju.

br. Vjenceslav Mihetec, OCD

*Marijanska pobožnost
“Salve Regina” u
Karmelu Sombor*

Ekumenizam oca Gerarda 4

„Jedan Gospodin! Jedna vjera!“

Ključici na latinskom jeziku riječi sv. Pavla „Unus Dominus una fides“, „Jedan Gospodin! Jedna vjera!“ (Ef 4,5), o. Gerard zajedno sa sv. Pavlom izražava svoju čežnju za primjernim jedinstvom kršćana i Crkava. No on je istovremeno svjestan da kršćani nisu razjedinjeni u bitnome jer naglašava: „Dakle nema raskidanja u glavnim stvarima“ (003457, 3).

Još i danas kada se govori o ekumenizmu, mnogi imaju predodžbu da su kršćanske Crkve u svemu i posvema raskinule, razdvojile se i da se ekumenizam bavi „nemogućom misijom“ i „Sizifovim poslom“ uspostave sada potpuno nepostojećeg jedinstva sasvim odijeljenih Crkava. Istina je posve drugačija.

Istina je da raskol koji priječi zajedništvo u sakramentima, u bogoslužju, u naviještanju itd., zahvaća prvenstveno jurisdikcijsko područje vlasti i upravljanja Crkvom, a da je na ostalim područjima, osobito na bitnom području vjere i nauka, uz sve različite teološke naglaske, škole i pravce, jedinstvo ipak očuvano.

Pravoslavna braća svećenici u samostanu o. Gerarda u Somboru

Da ni jurisdikcijske neovisnosti o drugim Crkvama, autokefalnosti i autonomije, ne moraju u kršćanstvu uvijek značiti nejedinstvo, da vlastiti poglavari i vlastita tijela vlasti i upravljanja Crkvom, dakle jurisdikcijska samostalnost pojedine Crkve na tom području, ne mora značiti raskol, odijeljenost i otuđenost, dokaz su mjesne pravoslavne Crkve koje su unatoč takvoj neovisnosti ipak u međusobnom kanonskom jedinstvu, imajući zajedništvo vjere, nauka, sakramenata, dakle svih bitnih i konstitutivnih elemenata crkvenosti.

Istina koje bismo svi trebali biti više svjesni jest da Crkve nikada nisu raskinule jedinstvo u većini bitnih sadržaja vjere. Da je tome tako, dovoljno je prisjetiti se da se i u katoličkoj i u pravoslavnoj Crkvi, kao i u protestantskim Crkvama, prihvaća i moli Nicejsko-carigradsko vjerovanje, dakle ono vjerovanje koje katolici mole npr. u svakoj nedjeljnoj misi nakon propovijedi. A mole ga zato jer ono sadrži „kompendij“, sažetak, svih najvažnijih istina kršćanske vjere. Ako si posvijestimo da su sve istine vjere sadržane u tom vjerovanju svim kršćanima zajedničke (dakako, uz vlastitim tradicijama svojstvena tumačenja), postaje jasno da temeljno jedinstvo vjere i nauka među kršćanskim Crkvama nikada nije raskinuto i da je u njega „samo“, negdje više negdje manje, zasječeno: ne postoji ponor, postoje samo zasjekline u tom jedinstvu; jedinstvo nije umrlo, ono je samo ranjeno; jedinstva nije nestalo da bi ga „ab ovo“ trebalo uspostavljati, ono je samo umanjeno te imamo mogućnost uvećavati ga.

Premda raduje, ipak ne iznenađuje kada se s najviših instanci u Crkvi nakon Drugog vatikanskog sabora naglašava da smo s pravoslavnom braćom kršćanskog Istoka gotovo u potpunosti jedno i da je ono što nas povezuje veće od onoga što nas razdvaja, ali i raduje i iznenađuje kada o. Gerard Tomo Stantić već prije Drugog vatikanskog sabora jasno iskazuje tu svijest da „nema raskidanja u glavnim stvarima“ (003457, 3). I ne samo to: o. Gerard u sebi nedvojbeno nosi Isusovu želju za jedinstvom vjere, nosi neupitnu ekumensku intenciju i motivaciju, jer s autentičnim ekumenskim marom potiče: „U ovu jednu viru treba svako čeljade sjedinjavati“ (003457, 3).

Svojim govorom o „jednoj viri“ o. Gerard, međutim, nipošto ne zagovara raskid s pluralnošću tradicija i obreda, s mnogoobličnošću i bogatstvom kršćanske duhovne i teološke baštine. On zna da pripadanje pojedinoj kršćanskoj tradiciji ostavlja određene specifične učinke i da je stoga prirodno da će svakom kršćaninu biti najrazumljivija i najbliža njegova tradicija: „Dakle bolje da protestant čita protestantski govor, nego da katolika na to siluju“ (tj. prisiljavaju; 003933). Prisila naime, dobro zna životno iskusi o. Gerard, rađa otporom prema onima koji nameću neželjeno, pa rezultat, umjesto približavanja, može biti još veće udaljavanje i emocionalno otuđenje. Ni dobri otac u Isusovoj prisposobi nije posegnuo za prisilom kako bi „izgubljenog sina“ spriječio da ode u zlo (usp. Lk 15,11-31).

Šire je poznato da povijest kršćana u Europi poznaje i načelo „Cuius regio, illius religio“ – „Čija vlast, njegova religija“. To načelo možda jest zaustavilo ratove, ali je to istovremeno i načelo koje nije dalo mogućnost osobnoj svijesti i savjesti da se samostalno opredijeli, nego je konfesionalna pripadnost feudalnih podložnika bila određena konfesionalnom

pripadnošću njihova vladara. Na taj način su cijela kneževstva i vojvodstva „preko noći“ postajala luteranska ili ostajala katolička. Volja pojedinca bila je zaobiđena, a sloboda izbora zanemarena. Osobna vjerska pripadnost bila je učinjena ovisnom o vjerskoj pripadnosti vladara pojedine regije, što je posve neprihvatljivo, ali je tada bilo prepoznato i usvojeno kao manje zlo u odnosu na alternativu: rat.

Svojim govorom o „jednoj viri“ o. Gerard, međutim, nipošto ne zagovara raskid s pluralnošću tradicija i obreda, s mnogoobličnošću i bogatstvom kršćanske duhovne i teološke baštine.

Otac Gerard katkada upotrebljava termin „krivovirnik“. No to ne svjedoči o njegovoj netrpeljivosti prema nekatolicima, nego samo o tome da on, očekivano, koristi i prepisuje u ono vrijeme ne samo u katoličkoj nego i u drugim Crkvama široko upotrebljavani i uobičajeni pojam „krivovjernik“, kojim se najčešće opisivalo ne samo odudaranje od nauka vlastite Crkve, nego i pripadnost nekoj drugoj vjerskoj zajednici.

Otac Gerard je u svojim propovijedima znao katkada donositi primjere koji su trebali motivirati njegove slušatelje da ustraju u vjernosti Bogu u Kristu i u najekstremnijim situacijama, ali i da se odreknu nasilnih metoda. Tako npr. piše: „David Trape je volio vidit prid sobom svojih 7 sinova mrtve i umrit za njima, nego Turčin bit“ (003294, 8). Na drugom mjestu navodi: „Krivovirci su napali grad Pragu, ali naš je samostan čudnim načinom sačuvao Mali Isus.“ (003294, 11). O. Gerard tim izričajima ne kaže da je biti musliman („Turčin“) ili protestant („krivovirac“) općenito nešto loše, nego pomoću tih primjera prvenstveno izražava pravo na slobodu vjeroispovijesti u skladu s vlastitom savješću, kao i svoje neslaganje s bilo kojim i bilo čijim nasilnim pokušajima da se nekome protiv njegove volje oduzima ili mijenja njegov konfesionalni, religijski ili svjetonazorski identitet. Tu se dakle radi o njegovom zalaganju za poštivanje slobode uvjerenja svakog čovjeka. Jedine metode koje o. Gerard u evangelizaciji zagovara jesu metoda svjedočkog pozitivnog primjera djelotvorne ljubavi: „Jednog krivovirnika je obratio pobožan pustinjač, koji je konak i večeru mu dao.“ (003317), i metoda molitve Bogu: „Kad je krivovirnik otac, kao

likar vidio tvrda kolina ćeri i doznao da se za njega klečec molila (...) da se obrati, zaplakao je i obratio se“ (003381, 5).

I dok s jedne strane odbacuje nasilne metode, s druge strane o. Gerard i eksplicitno zagovara i promiče miroljubivost i mirotvorstvo. On svojim slušateljima u propovijedima i čitateljima u zapisima kao uzore ne stavlja velike silnike i osvajače, nego mudre, miru i čovjekoljubivosti sklone vladare: „Sigmond car je neprijatelje neškodnim učinio, neprijateljstvo s prijateljstvom, smilovanjem stamano, tj. neprijatelje prijateljem učinio“ (003410).

Kada o. Gerard na jednom mjestu piše: „Jedan krivovirnik izdao katekizam, da je ženska osoba na prodaju, kao pokućstvo...“ (003300, 7), onda se u tim riječima prepoznaje i Gerardova kritika pogrešnog odnosa prema ženi, onog naime odnosa koji u njoj ne vidi osobu nego sredstvo. Sa stavom o. Gerarda u tom pogledu bez poteškoća bi se suglasile i suvremene feminističko-emancipacijske skupine.

br. Jure Zečević, OCD

Karmelićanin o. Jure Zečević i episkop bački Irinej Bulović u šetnji i razgovoru na ulicama Novog Sada

Poštivanje oca i majke

Mojsije silazi s brda Sinaja, noseći deset Božjih Zapovijedi na dvije kamene ploče

«Svako slovo Tvoje volje: biser je Tvoje glave, dostojno najveće pažnje! Ti si volio u tome biti, što je Tvoj Otac želio, makar si takvim Tvoju Majku ražalostio!»

Cijeli život u nama postoji osjećaj privrženosti onima koji su nas donijeli na svijet. Ipak, moramo priznati kako se ponekad čini da smo zaboravili na nesebičnu ljubav kojom su nas obasipali, iako te ljubavi često nismo ni bili svjesni. Između ostalog, prava roditeljska ljubav uključuje i odgovornost da roditelji znaju reći «ne» djetetu kada je to potrebno. Otac Gerard Tomo Stantić na ovu činjenicu gleda ovako i kaže: «Ako još i na Vaš «ne» ne pazim, baš ništa ne učinim, bolje da ne živim. Ta kako izgleda dite koje protiv «ne» skoči u nevolje». Kako je roditeljsko «ne» uvijek za dobro djeteta, tako i otac Gerard gleda na Božje «ne» te o njemu kaže: «Dakle Tvoj «ne» znači patnji ne protivi se. Neću se protiviti; jer je patenje za me odlikovanje, za Te naslađivanje, osobito bez krivice kad patim.»

O Isusovom poštivanju i odavanju hvale volji Njegovog Oca otac Gerard kaže: «Svako slovo Tvoje volje: biser je Tvoje glave, dostojno najveće pažnje! Ti si volio u tome biti, što je Tvoj Otac želio, makar si takvim Tvoju Majku ražalostio!» Tokom našeg života mnogo toga možemo birati: prijatelje, bračnog partnera, zanimanje, ali neke stvari su nam same po sebi dane. Dana nam je milost Božja, ali i roditelji, braća i sestre. «Poštivati oca i častiti majku...» ono je što Gospodin hoće. To znači da su oni, unatoč svim svojim vrlinama i manama (jer nitko ih, pa ni djeca, nije lišen), dar Gospodnji. Zapitajmo se jesmo li zahvalni za ovaj dar i kako tu zahvalnost možemo izraziti, a kako je u našem životu konkretno izražavamo.

Riječ Božja, koja osvjetljava svako iskustvo u njegovoj stvarnoj dubini, upravo odnosima između roditelja i djece daje znakovito religiozno značenje jer se, više ili manje izravno, radi o odnosu prema samome Bogu. U krilu roditelja smo odrasli, iz njihovog zagrljaja otišli u neki svoj život i osnovali neke svoje nove obitelji (u bračnoj zajednici, u duhovnim zvanjima, u redovničkom životu). Obiteljski život u svojoj redovničkoj zajednici i poštivanje svojeg starješine kao oca i starijeg brata, sluga Božji Tomo Stantić opisuje sljedećim riječima: «Malo slabo bolesno dite je najbolje, kad ne plače, čuti u kolivki, da barem mater može mirno raditi. Ja želim dakle u kolivki strpljivosti biti, i nikog u poslu ne bunit; ako me ipak izvadiš iz kolivke, pa

hoćeš da me moj stariji brat dadilja, tamo vamo nosi, sa mnom se sigra. To nek bude moj starješina... kako je njegova i Tvoja volja.»

Stoga, Gospodine, pomози nam ugledati se u našeg slugu Božjeg i izraziti našu zahvalnost roditeljima, ne toliko riječima koliko ispravnim i pristojnim djelima. Osposobi nas za pažnju i nježnost u ophođenju s njima. Otvori nam oči da možemo vidjeti koliko nas vole i cijeniti sve što su učinili za nas. Napokon, kad u njima uočimo granice, kad ih ne shvaćamo u njihovoj starosti, zaboravnosti, «bespotrebnoj» brizi, u njihovim potrebama, željama, ali i strahovima i bolestima, daj da ostanemo uviđavni, onako kako su to oni prema nama bili, i da se uvijek prisjetimo kako im dugujemo život.

Danijel i Marija Mandić (Subotica)

IZ KNJIGE SIRAHOVE

«Jer Gospod slavi oca u djeci njegovoj i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim.

Tko štuje oca okajava grijehе svoje, i tko časti majku svoju sabire blago.

Tko štuje oca radovat će se sa svoje djece i bit će uslišen u dan molitve svoje.

Tko časti oca svojeg, dugo živi; tko čini radost majci svojoj sluša Gospoda.

On služi roditeljima svojim kao svojim gospodarima.

Sine moj, riječju i djelom štuj oca svoga da te od njega stigne blagoslov.»

(Sir 3,2-8)

*Nicolas Poussin,
Sveta Obitelj, 1648.*

Poniznost

*“Posljednja večera”
Isus pere noge
apostolima*

*“Ako se u službi
Bogu umiješa
slabost, neka
to popravlja
poniznost...
Najprije, po
mogućnosti, na
Jedinoga jedino
misliti, a kada
pogriješim, moram
se poniziti.”*

*sluga Božji o.
Gerard Tomo
stantić*

Još prije pola stoljeća o. Gerard Tomo Stantić dao nam je vrlo jednostavne, ali spasonosne životne smjernice. Poniznost. Koliko nam danas nedostaje. Čini mi se da se misao o. Gerarda još više odnosi na ova naša današnja vremena. Oholost je obuzela čitav svijet. Svi bi na neki način htjeli isticati se i izdizati iznad ostalih. Uspjeh, karijera, materijalnosti, sve su to instrumenti kojima se ljudi danas nadmeću. Tko je veći od koga i tko će više imati. Kako li se lako uzoholimo i vrlo brzo zaboravimo tko nam je sve to omogućio i dao! Umjesto da na sav glas slavimo Stvoritelja i zahvaljujemo mu na svemu što nam je dao, svakom danu, satu, minuti, svakoj riječi, talentu, razumu, pjesmi, prijateljima, mi sve to pripisujemo sebi i umišljamo da smo netko i nešto. Pa što bismo mi bili bez Boga i njegovih darova? Obični smrtnici, grešnici koji lutaju ovim svijetom.

Stoga ne zanosimo se, nego budimo neizmjerljivo zahvalni Bogu što nas beskrajno voli i što je prepun milosti prema nama, koji smo vrlo često malovjerni, neposlušni, grešni. Poniznost i skromnost, to su istinske vrednote jednog čovjeka. Tek kada spoznamo koliko smo mali i slabi, postajemo ponizni, jer postajemo svjesni veličine Božje. Ali dragi Bog ne koristi svoju veličinu kako bi vladao svijetom, već čini savršeni čin ljubavi i daje svoga jedinoga Sina kako bi spasio nas grešnike. Kakve li ludosti, reklo bi se, pa mi često nismo spremni pomoći prijateljima, a kamoli dati život za neprijatelja! Ali u tome i jest Božja veličina. On koji je stvorio ovaj svijet nije se uzoholio, nego se ponizio i sišao na zemlju, među nas grešnike kako bi nas spasio. Ako Stvoritelj cijelog svemira nije sebi dao za pravo da se uzoholi, kako mi takvo što možemo dopustiti sebi? Zar mislimo da smo bogovi, veći od Stvoritelja? Ne, ne zanosimo se, nismo, samo previše sebi dopuštamo.

Stoga budimo svjesni svojih slabosti i svoje grešnosti, budimo ponizni, uzdajmo se u Božju milost i zahvalimo mu za sve što imamo i što jesmo.

David Anišić

Mladi suradnici Glasila "Otac Gerard" na hodočašću u Lourds i Fatimu 2010.

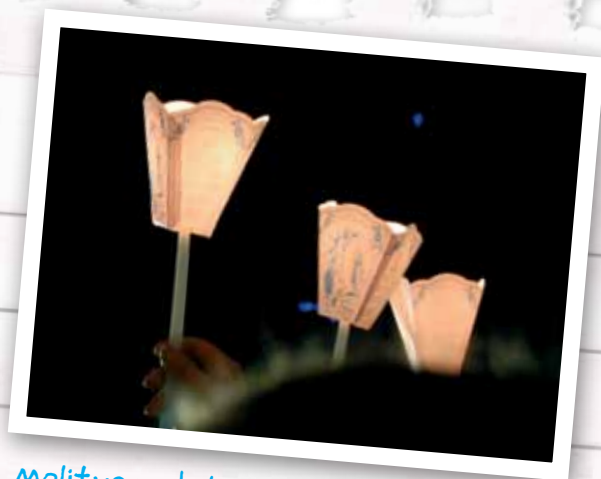
Molitva krunice, u svetištu Gospe Lourdske 2010. god.

David Anišić, Vladimir Lišić, Petar Gaković i Nevena Mlinko

David Anišić, Vladimir Lišić, Petar Gaković i Nevena Mlinko

Molitveno bdijenje sa svijećama u Lourdu

Pogled Isusa iz jaslica

Mali Isus u naručju svoje Majke. Otac Gerard se uvijek trudio biti u naručju Isusa i Marije

Dragi Gerardići,

Otac Gerard je posebno štovao malog Isusa. O njemu je pisao u svojim rukopisima. U njima sam našla i priču o čovjeku koji je zanemario svoje vjerske dužnosti. A onda je ipak otišao u crkvu jer ga je nešto odvušlo na ponoćku. Evo kako naš otac Gerard o tome piše:

„Oko jaslica je promatrao nevinu dicu, zapiva s narodom i plače. Palo mu na pamet kad je i on u ditinstvu srićan bio. Pod podizanjem je skrušeno molio Isusa da mu vrati nevinost ditinstva. Tako mu se činilo da ga Isus milo pogledao. Od ovog doba postane srićno dite Božje, dobar katolik i srićan čovik.“

I vi se, dragi gerardići, dobro zagledajte u malog Isusa u jaslicama. Mali će vas Isus milo pogledati i bit ćete jako sretni. Kao ovaj čovjek iz rukopisa oca Gerarda. Vašu sreću vidjet će i drugi i ona će se umnožiti.

Mali Isus iz jaslica svakome upućuje svoj pogled koji usrećuje. Ali, do jaslica treba doći. I prije toga ih napraviti. U svojoj kući, u svom srcu. Onda nam je sve lijepo jer se Isus rađa svuda oko nas.

Pratio vas sve Isusov pogled iz jaslica i sretan Božić djeci Božjoj – svima nama!

Katarina Čeliković

Gerardići, pripremite na vrijeme Božićno žito i uresite vaš obiteljski stol

Najmlađi o Grgi

Pastiri i životinje klanjaju se Malom Isusu

zadatak:

Izradite jaslice za vašu obitelj. Duhovno se pripravite za Božić sakramentom sv. ispovijedi.

Gerardići, možete li i vi izraditi slične jaslice?

Gerardići, i Vama Blažena Djevica Marija Pruža Isusa, primite ga kao o. Gerard

Dragi Gerardići sretan Božić i blagoslovljenu novu godinu želi vam uredništvo glasila "Otac Gerard"

Svjedočanstvo vjere

Jednom prilikom posjetile smo našu sugrađanku Đulu Ostrogonac i razgovarale sa njom.

Marina: Otkad se molite o. Gerardu?

Đula: Od prvog dana, otkad je o. Gerard proglašen kandidatom za sveca, počela sam se njemu moliti. U to se vrijeme u našoj župnoj crkvi u Đurđinu svakog dvadesetitrećeg u mjesecu slavila misa za proglašenje blaženim i svetim o. Gerarda. Redovito sam išla na te mise, s velikom nadom.

Ivana: Što vam znači ova molitva?

Jaslice u crkvi na Đurđinu

Đula: Puno mi znači. Olakšanje u svakodnevnim problemima kojih nikad ne manjka. Imala sam i dosta zdravstvenih problema. Ne mogu reći da sam čudesno ozdravila, ali bolje mi je. A što je još važnije, imam snage da prihvatim i strpljivo podnosim sve tegobe.

Marina: Da li ste drugima govorili o ovom moćnom zagovorniku?

Đula: Jednoj prijateljici iz Subotice koja je imala bolesnu kćer, predložila sam joj da se utekne u molitve o. Gerardu. Poslušala me je, jer sve su drugo probali i poboljšanja nije bilo. Nisu imale što izgubiti. Preporučila je svoju kćerku u molitvene nakane što su se čitale na kraju Gerardove mise. Poslije dužeg vremena župnik je umjesto molitve za ovu osobu pročitao zahvalu za uslišanje.

Marina Horvacki i Ivana Stantić, učenice 8. razreda, Đurđin

Đurđinski Gerardieći izvode božićni igrokaz u župnoj crkvi sv. Josipa Radnika, Đurđin 2009. god.

Vijesti iz formacije

“Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva...” (Iv 11,41-42).

Dragi Bože, hvala ti što po zagovoru sluge Božjega o. Gerarda uslišavaš naše molitve i obdaruješ svoju Crkvu zvanjima našega reda. Mi, koji molimo za nova zvanja i ustrajnost onih koji su se već odazvali tvom pozivu, vjerujemo i znamo da nas uslišavaš jer si rekao po svome Sinu: “Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!” (Lk 11,9). No, napisah ovo radi onih koji će čitati ovo glasilo da i oni vjeruju.

Duhovne vježbe kandidatima za novicijat u Karmelu Sombor, rujna 2010.

Velika je milost od Boga za našu provinciju ono što se događalo u posljednjih šest mjeseci i što se još uvijek događa. Molitve koje se uzdižu kao kad pred lice Božje rađaju plodom jer mladići koju su u prošlom broju samo spomenuti kao postulanti, ustrajali su i 20. rujna 2010. obukli redovničko odijelo i započeli svoj novicijat na Krku pod vodstvom magistra novaka, o. Petra Janjića. Štoviše, pridružio im se još jedan mladić, tako da ih je sada šestorica. Obred uvođenja u redovnički život, tj. početak novicijata, uz blagoslov i oblačenje redovničkog odijela kao znaka posvete Bogu, predvodio je mnogopoštovani o. provincijal Vinko Mamić uz prisutnu braću s Krka te braću iz Zagreba, Splita i Sofije. Obredu su nazočili i naši kandidati, njih četvorica, te naša “najdraža sjemenka”, Stanko Pažin, kojeg sam već predstavio u drugom broju glasila.

Hajde da malo upoznamo naše novake. Krenut ću od najstarijeg prema najmlađem.

Br. Boško od Bezgrješnog začeca BDM i sv. Josipa (Roguljić) rođen je 20. siječnja 1977. u Splitu. Završio je trogodišnju obrtničku školu, smjer stolar, a kasnije četvrti stupanj s kojim je stekao zvanje komercijalista. Ima nekoliko godina radnoga staža i dobar dio svog duhovnog sazrijevanja zahvaljuje neokatekumenskom putu.

Br. Alen od Isusa i Marije (Mažić) dolazi nam iz Zagreba. Svjetlo dana ovoga svijeta ugledao je 20. lipnja 1979. Po struci je grafičar. Bio je u radnom odnosu te je dao otkaz kako bi odgovorio na poziv koji je osjetio.

Br. Vedran od Isusovih rana i Bezgrješnog Srca Marijina (Pavlić) rodnom je iz Jadrana, a rođen je 3. lipnja 1981. godine. Nakon završene klasične gimnazije u Rijeci, nastavlja studij farmacije u Zagrebu te ima zvanje magistra farmacije.

Br. Ivan Marija od Milosrdnog Isusa (Čelić) rođen je u Bugojnu 11. kolovoza 1981. Nakon drame izbjeglištva, cijela obitelj se nastanjuje u Podstrani kraj Splita. Završio je srednju turističku školu te višu ekonomsku. I on je prekinuo radni odnos da

Duhovna zvanja

bi slijedio Kristov poziv: "Dođi i vidi!" Taj je poziv osjetio kao zauzeti član neokatekumenskog puta.

Euharistijsko slavlje u kapeli sv. Oca Ilije Proroka u Karmelu Sombor, rujan 2010.

Br. Damir od Presvetog Srca Isusova i Marijina (Pažin), mladić je koji se je zadnji pridružio grupi postulanata. Dolazi iz Stoca (BiH), a rođen je u Mostaru 28. studenog 1987. godine. Završio je Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Splitu kao sjemeništara Trebinjsko-mrkanjske biskupije i nastavio svoj bogoslovski studij u Sarajevu kao svećenički kandidat spomenute biskupije. Osjeća da svoj svećenički identitet treba ostvariti u redovničkoj zajednici i odlučuje se za Karmel. Završava III. godinu studija.

I šećer na kraju – **br. Vitomir od sv. Ivana Krstitelja (Čavar)**. Znam da se nitko od novaka neće naljutiti na ovo što sam napisao jer radi se o mladiću koji je u Karmelu već 5 godina. Vitomir je bio naš sjemeništara i uspio je uhvatiti kormilo lađe u koju je sjeo prije 5 godina iako je ponekad bilo i protivnog vjetera koji je otežavao plovidbu. Za nove čitatelje ponavljam da je br. Vitomir rođen u Podmilačju (BiH) te ga je, poput br. Ivana Marije, izbjeglištvo s obitelji dovelo u Split, u našu karmelićansku župu na Kamenu. Do ulaska u novicijat završio je vrlo uspješno I. godinu studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Kroz vrijeme postulature, naša su najmlađa redovnička braća bila uvedena korak po korak u čudesni vrt Karmela. U tome im je svojom bratskom i prijateljskom skrbi bio voditelj o. Dražen Marija, uz pomoć ostale braće zadužene za ovaj dio fomacije. Prije ulaska u novicijat, postulanti su imali duhovne vježbe u samostanu u kojem je svoj trag ostavio sluga Božji o. Gerard, onaj čiji zagovor vrlo snažno osjećamo. Naravno, radi se o Somboru. Ova duhovna oaza grada Sombora i, po mom mišljenju, čitave Hrvatske karmelske provincije, pružila je našim postulantima sve potrebno za posvješćavanje identiteta posvećenog života kroz prigodne nagovore voditelja duhovnih vježbi, a nadalje kroz zajedničku i osobnu molitvu, lectio divina, klanjanje i euharistijska slavlja. Od zajedničkih molitvenih trenutaka, izdvajam molitvu na grobu sluga Božjega. Uoči blagdana Rođenja BDM, razmatrali smo na njegovu grobu uz njegove tekstove o ulozi Marije u Božjem naumu spasenja. Razmišljajući o mojih deset godina u Karmelu, ne mogu opisati osjećaj koji me je preplavio za vrijeme molitve na grobu. Znam da naše samostanske zajednice već dugo upućuju svoje molitve Bogu da po zagovoru oca Gerarda nikad ne presuši vrelo zvanja u Karmelu. Te večeri, snažno sam osjetio da otac Grga "djeluje" kod Boga. Jer, i sam izmoljen kao zvanje, sjedio sam i molio s o. Draženom Marijom, i to ne više kao student nego kao magister postulanata, a oko nas šestorica pozvanih, vidljivi plodovi molitava čitave provincije. Kako ne vidjeti uslišane molitve, kako ne vjerovati da nas Bog čuje, da o. Gerard zagovara!? Jer Isus veli: "Da imate vjere koliko je gorušičino zrno ..." Osjećao sam se privilegiranim biti svjedokom

Duhovna zvanja

takve Božje milosti. Jer puno je ljepše biti magister kad imaš biti kome, nego li samo na papiru, bez zvanja. “Pohodi Bog narod svoj! Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo!”

Da otac Gerard ima pune ruke posla i da misli na provinciju u kojoj je sam služio Bogu, vidljivo je i po petorici kandidata koji će kroz sljedeću godinu pomalo upoznavati Karmel iznutra, započeti svoj studij teologije i pripremati se za novicijat. Trenutno su u kandidaturi Vatroslav Krešić iz Požege, Marko Anišić iz Gradine, Damjan Pašić iz Bačkog Monoštora, Mario Kralj iz Oroslavlja i Mario Karlović iz Odžaka (BiH). O njima više nekom drugom zgodom. A tko zna kakva nam još iznenađenja Bog sprema po zagovoru sluge Božjega, jer ima još mladića koji se zanimaju za redovnički poziv i dolaze u naše zajednice! Žeđ za Istinom ne prestaje! Ima još uvijek onih koji pitaju: “Učitelju, gdje stanuješ?” Isus stalno govori: “Dođite i vidjet ćete!” Neki od njih “pođoše, dakle, i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega.”

Isus želi da svatko uistinu otkrije svoje mjesto u ovome svijetu, da “ima život u punini”, da otkrije svoje talente, da ih umnaža darujući sebe drugima u nesebičnom služenju. Kada čovjek otkrije svoje “zvanje” u Crkvi, onda lakše “svakodnevno uzima svoj križ” i slijedi Učitelja. Učitelju se može služiti na svakom mjestu, na razne načine i u raznim staležima. Onaj tko misli da je primio dar redovničkog poziva prolazi kroz razne stupnjeve formacije kako bi se uvjerio da to zaista jest njegov poziv. Zato se može dogoditi da netko nakon duljeg ili kraćeg vremena otkrije nešto drugo, pa tako netko i napusti redovničku zajednicu. To se dogodilo i nama: jedan brat sa privremenim zavjetima odlučio je ne nastaviti putem redovništva, ali nastaviti putem svećeništva u svojoj biskupiji. Iako je svaki rastanak bolan, ipak je bitnije da osoba odabere onaj način služenja Bogu u kojem će se najviše moći darivati iz ljubavi. Zbog toga želimo našem bratu sretan i blagoslovljen nastavak svećeničke formacije, radujemo se ako je on radostan i siguran da je ispravno odlučio, te mu zahvaljujemo za onaj dio dara i onaj dio

života koji je ugradio u našu karmelsku provinciju.

Svjestan sam da su naši novaci i kandidati na samom početku redovničkog oblikovanja i samo je Bogu poznato što smjera s njima. Ali to što On smjera s njima ovisi i o nama, odgojiteljima,

*Početak novicijata
šestorice novaka Karmel
Krk, rujana 2010.*

Duhovna zvanja

zajednicama. On nam ih je dao da vidi jesmo li spremni prihvatiti ih, želimo li ih, hoćemo li se potruditi oko njih i pokazati Njemu da nam je zaista stalo do budućnosti naše provincije. Bog nas kuša. Oni nas obvezuju na što zauzetiji redovnički život, na potpuno predanje Kristu njima za primjer, a nadasve na život molitve jer smo redovnička obitelj koju Crkva priznaje kao nasljedovateljicu Isusa koji moli. Iz te molitve rađa se naš apostolat.

Na kušnji je i vjera u snagu naše molitve za zvanja po zagovoru oca Gerarda. U Markovu evanđelju čitamo: "Isus im odvrati: 'Imajte vjeru Božju. Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam! No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke.'" (Mk 11, 22-24) Otpuštanje prijestupaka vodi nas rastu u ljubavi. Rast u ljubavi vodi nas u zagrljaj Presvetoga Trojstva. Zato nas otac Gerard potiče: "Skočimo u vatru ljubavi. Tko raste u ljubavi kod toga prebiva Duh Sveti. Bez Duha Svetoga čovjek ni toliko prave istine ne može spoznati koliko može spoznati onaj koji ima oštećene tjelesne oči. Svaki kršćanin neka se na to odluči da će u svakoj potrebi svjetlost i ljubav Duha Svetoga željeti i prositi. Svjetlost – da zna izvršiti sve ono što je volja Božja. Ljubav – da bi imao snage Božju volju ispuniti."

Volja Božja nam je na mnogo načina otkrivena, no ipak svaki vjernik osobno otkriva u svom životu ono što Bog baš od njega traži, otkriva što je njegov poziv u svijetu, u Crkvi. Zato neka Duh Sveti ispuni naša srca svjetlošću i ljubavlju kako bismo mi, već zavjetovani, ustrajali u svom zvanju, prepoznali poticaje Duha i otkrivali volju Božju u svom apostolatu; kako bi naši sjemeništarci, kandidati, postulanti i novaci otkrili da li su zaista pozvani na život posvećen samo Bogu, te kako bi, ako otkriju da je to doista volja Božja za njih, ustrajali u svim kušnjama; kako bi mladići i djevojke, koji u sebi osjećaju redovnički poziv, hrabro učinili prvi korak i provjerili u redovničkim zajednicama da li ih Isus tamo zove; kako bi svi vjernici laici u svojim obiteljima i svim drugim životnim situacijama bili navjestitelji Radosne vijesti, jer to je uistinu volja Božja – da budu evangelizatori onih do kojih riječ Božja teško dopire iz crkvenih prostora.

Hvala svima koji svoje molitve za zvanja pridružuju molitvama naših redovničkih zajednica. Radujte se jer Bog nas čuje! Na taj dar odgovorimo što zauzetijim kršćanskim životom svatko u svom staležu. Častimo slugu Božjega o. Gerarda utječući se njegovim zagovorom Ocu nebeskom u našim potrebama. Podržavajte molitvom sve nas, a osobito mladu braću, da svi ustrajemo u vjernosti Bogu i bratu čovjeku čvrsto grleći svoj križ kao što je to činio i o. Gerard.

o. Stjepan Vidak, OCD

Novaci u društvu o. provincijala, subraće i kandidata u Karmelu Krk, rujan 2010.

Pet godina djelovanja Duhovnog centra o. Gerarda

Dana 18. studenog 2010. g. navršilo se pet godina od osnutka Duhovnog centra o. Gerarda. U sklopu inicijative naše provincije za promicanje specifično karmelskog apostolata u skladu sa zakonodavstvom reda, od 2004. g. svaki je naš samostan osnovao područni duhovni centar koji djeluje pri dotičnoj zajednici i u sklopu nje nudi određeni program aktivnosti za produbljivanje vjere i duhovni rast. Tako je i Karmel u Somboru osnovao Duhovni centar kojemu je nadjenuo ime naše uzornog subrata, sluge Božjega o. Gerarda. Svaka nova inicijativa obično treba određeno vrijeme kako bi se mnoge stvari provjerile, uhodale, razvile i dublje promislile. Tako i duhovni centri naše provincije traže svoje mjesto pod suncem, tj. pokušavaju se uskladiti s karizmom reda, a istovremeno biti prisutni u svijetu nudeći sadržaje koji su prihvatljivi ljudima današnjice.

Karmelićanski samostan i crkva u Somboru u kojem pet godina djeluje Duhovni Centar o. Gerarda

Na taj je način i Duhovni centar o. Gerarda započeo svoj hod u okrilju Karmela u Somboru. Program aktivnosti centra oblikovao se na temelju dugogodišnje tradicije somborske zajednice i događanja po kojima je ovaj samostan bio prepoznatljiv i prije osnivanja duhovnih centara naše provincije. Među njima posebno želimo istaknuti: duhovne vježbe za svećenike (u siječnju), cjelodnevnu duhovnu obnovu svećenika subotičke biskupije pod zaštitom sluge Božjega o. Gerarda (utorak prije Pepelnice), korizmene duhovne večeri ponedjeljkom (šest susreta), duhovne vježbe za članove Karmelskog svjetovnog reda na mađarskom (u lipnju) i hrvatskom jeziku (pred kraj rujna), molitvene pripreme za svetkovinu Karmelske Gospe (16. srpnja) i svetkovinu Bezgrešnog Začeca (8. prosinca). Ta su zbivanja ušla u godišnji program aktivnosti centra. Ovaj se program predstavlja široj javnosti na više načina. Dajemo ga tiskati i distribuirati uz božićni broj Zvonika, katoličkog mjesečnika Subotičke biskupije. Postavljamo ga na internetsku

Duhovni centar oca Gerarda

stranicu Karmela u Somboru te ga dijelimo pojedincima i ustanovama zainteresiranima za produblјivanje svojeg vјerničkog i duhovnog života.

Dvorana za duhovna predavanja na drugom katu samostana

Osim navedenih planiranih aktivnosti kroz godišnji program, centar je otvoren za slična događanja koja odgovaraju pojedinim grupama i pokretima u Crkvi. Kroz ovih pet godina više smo puta bili domaćini skupinama vјernika koji su ovdje imali duhovnu obnovu izvan naših predviđenih termina. Možda bi tih zbivanja bilo i više da su veće mogućnosti centra za prijem svih sudionika koji su želјeli imati kod nas duhovne obnove. No, što je tu je. U sadašnjem trenutku Duhovni centar o. Gerarda raspolaže sa sedam jednokrevetnih i dvije dvokrevetne sobe (koje je potrebno dodatno urediti). Sve sobe imaju sanitarni čvor. Nalaze se na drugom katu samostana na kojem su još i lijepa kapelica prikladna za slavlje euharistije, molitvene časove, meditaciju i klanjanje, te dvorana za susrete. Dvorana se može koristiti kao čitaonica i u njoj se nalaze knjige na hrvatskom, mađarskom, njemačkom i talijanskom jeziku. Zainteresirani mogu posuditi i knjige iz naše velike knjižnice koja broji oko 17000 naslova. U istoj dvorani posjetitelji centra mogu koristiti kompjuter, internet i printer, a za glazbeno nadarene tu je i glasovir. Ograđeno i uređeno dvorište samostanskog klaustra pruža mogućnost osvježenja na čistom zraku, rekreacije, šetnje, a blizina crkve daje prigodu za osobnu molitvu, adoraciju, pobožnosti. Smatramo da ozračje molitve, mira, reda, tišine,

sabranosti, jednom riječju ozračje Karmela u ovoj molitvenoj oazi grada Sombora osigurava sve uvjete za dobru duhovnu obnovu.

Kapelica sv. Oca Ilije Proroka za meditaciju i sv. misu na drugom katu samostana

Je li Duhovni centar o. Gerarda kroz ovih pet godina djelovanja našao svoje mjesto pod suncem, svoje mjesto u gradu Somboru, biskupiji, redu, sveopćoj Crkvi? Mogli bismo reći: i da i ne. Ima stvari koje su se uhodale i po mišljenju kompetentnih ne idu loše. Neke aktivnosti mogle bi se osvježiti, posuvremeniti, produbiti, a moglo bi se i obogatiti ponudu. Potrebno je također poraditi na unutarnjoj

Duhovni centar oca Gerarda

organizaciji centra jer često nije dovoljno jasno što spada pod samostan, a što pod centar, koji osim imena nema druge vlastitosti (ni pečat, ni financije, ni bilo što drugo tome slično). I na širem planu, onom provincijskom, trebalo bi uložiti trud u poboljšanje odnosa među centrima. Iako je Statut duhovnih centara naše provincije (donesen "ad experimentum") stavljen u mirovanje, tako da nema neke krovne ustanove na razini cijele provincije (pa se svaki područni centar brine sam za sebe), ipak bi bilo dobro pronaći neki način boljeg povezivanja i koordinacije djelovanja.

Hodnik samostana i duhovnog centra u Karmelu Sombor

Aktivnost koja se pokazala uspješnom u jednom centru mogla bi se ponoviti u drugima. Tako bi se obogatila ponuda svijetu, a sami predavači i voditelji pojedinih aktivnosti ne bi bili dodatno opterećeni pripremanjem. Koliko se sjećam, to je bila jedna od glavnih ideja o načinu funkcioniranja duhovnih centara u njihovim počecima.

Od tada do danas prošlo je pet godina, i za to razdoblje treba biti zahvalan, ponajprije dragom Bogu, njegovim svetima, te zagovoru o. Gerarda za sve milosti primljene po djelovanju ovog centra. Zahvalni smo i subraći iz naših zajednica te svećenicima subotičke biskupije koji su preuzeli obveze predavača, animatora i voditelja aktivnosti našeg centra. Nadamo se da je njihov trud bio plodonosan, da su slušatelji i sudionici duhovnih obnova primili nešto korisno za svoj duhovni život, nešto što će izgraditi njihovu vjeru, učvrstiti nadu i povećati ljubav. Duhovno dobro vjernika, činiti dobro dušama, nije li to bila glavna motivacija djelovanja sluge Božjega o. Gerarda, čije ime centar nosi? Ta motivacija treba pratiti djelovanje ovog duhovnog centra i u idućem razdoblju, i dokle god on bude postojao.

o. Zlatko Žuvela, OCD

Jedna od ćelija duhovnog centra o. Gerarda u Karmelu Sombor

Umjetnici o ocu Gerardu

«Kršćanstvo je od samih svojih početaka dobro shvaćalo vrijednost umjetnosti te je mudro koristilo mnoštvo njezinih izričajnih oblika kako bi priopćavalo svoju nepromjenjivu poruku spasenja. To prijateljstvo valja neprestano promicati i podržavati.»

(Papa Benedikt XVI. umjetnicima 21. studenoga 2009.)

Čitateljima Glasila Otac Gerard želimo približiti vrijednost naših umjetnika, te kako oni shvaćaju poruku spasenja preko lika našeg sluge Božjega.

privredio o. Mato Miloš OCD.

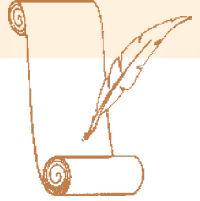

Otac Gerard na zornicama u Došašću ispovjeda vjernike za Božić.

Ulje na platu, rad: Ivana Jakobčića, Sombor 1991.

Jaslice, omiljela tema razmatranja i propovijedanja o. Gerarda u tehnici slame, rad: Marije Dulić i Eržike Gubičak, Subotica 2009.

Pjesme u čast o. Gerardu

O Gerardu

Prema Majci Božjoj
 Žar ti srca gori,
 O Malenom Isusu
 Tvoj nam život zbori.

O Gerarde sveti
 Žrtve nek se vinu,
 Malenome Isusu
 K Bogu u visinu.

Majke Božje sinak si
 U milosti živiš,
 Usliši nam molitve
 Dok se Majci diviš.

Božji poziv sa neba
 Prihvatio si drago,
 Miris ruže Karmela
 Ti si naše blago.

Zvizda nova zasjala
 Iz karmelskog reda,
 K tebi vape grišnici
 Kad pritisne bijeda.

Usliši nam molitve
 Ovdje što se čuju,
 Mole ti se virnici
 Što te vično štuju!

Cecilija Miler

Molba

Kršćanima pomoć triba
 Pošalji nam ljubav s neba,
 Da Maleni Isus gleda
 Svoju braću svoja čeda.

O Gerarde oče sveti
 Majci Božjoj se uteci,
 Kršćanima mir udili
 Da se danas svak veseli!

*Cecilija Miler,
 Sombor*

Sombor 2009.

Sassoferrato, Gospa s Djetetom

Sluzi Bozjem Ocu Gerardu Tomi Stanticu

tekst: Kata Ivankovic Stantic
glazba: Miroslav Stantic

Mirno, pobožno

1. ZDRA-VO DI - KO NA - SJI KAR - ME - LI - CA - NA STO GOS - PE - TI

Solo

2. O - CE BLA - GI NAD RO - DOM TI TA - MA NE VI - DI - MO
ZA - GO VOR - TVOJ TU VEC CI - NI CU - DA ZDRA - VI MI - LOG

Piano

KRU - NI KA - O IN SER SJAS CVI - TE BI - LI SDUR - DIN - SKIH PO

Solo

5. JAS - NO PUTI DO CI - LIJA SVOG ZA - GO VOR - TVOJ NEK OS - TA - NE
DI - ZE PA - LOG KLO - NU LOG NEK TE JE - DI NI GOS - PO - DIN

Pno.

LJA - NA MO - LI ZA NAS JER TI SI NAS

Solo

9. SNA - MA DA NAM GRUE - HE SVE PROS - TI BOG
SLAV - NI NI UZVI NA OL - TAR SVOJ

Pno.

13. CUJ NAS GLAS

Solo

13. O - CE GE - RAR - IDE

Pno.

17. MO - LI ZA NAS JER TI SI NAS

Solo

17. MO - LI ZA NAS JER TI SI NAS

Pno.

21. NAS

Solo

21. NAS

Pno.

Kata Ivanković, Stantić

Miroslav Stantić

Proslava Gerardova rođendana za nebo 2010.

24. lipnja 2010. u somborskoj karmelićanskoj crkvi, euharistijskim slavljem koje je predvodio subotički biskup mons. dr. Ivan Pénzes, završili su Dani o. Gerarda, održani o 54. obljetnici njegove blažene smrti.

Dolazak hodočasnika, pozdrav, pjesma i molitva na grobu o. Gerarda

Euharistijsko su slavlje uz biskupa suslavili provincijal Hrvatske karmelske provincije o. Vinko Mamić i dvadesetak svećenika i redovnika iz raznih mjesta Subotičke biskupije. Na ovo slavlje okupio se i vrlo lijepi broj hodočasnika – više nego ranijih godina – među kojima je bilo dvadesetak ministranata i stotinjak djece. Na misi su pjevali združeni zborovi subotičkih župa Marije Majke Crkve i sv. Roka. Zborove su pripremili njihovi voditelji s. M. Jasna Crnković i Miroslav Stantić, koji je i ravnao zborom. Njih dvoje su uglazbili i dvije pjesme posvećene sluzi Božjem o. Gerardu Tomi Stantiću autorica Đule Milodanović i Kate Ivanković. Te su pjesme zborovi tijekom slavlja uspješno izveli. Božju riječ su čitale redovnice, a molitvu vjernika djeca i mladi iz Đurđina, rodne župe o. Gerarda. Prigodnu propovijed održao je mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik iz Subotice. On je svoju propovijed uputio djeci, uz poticaj svima da nešto od toga i za sebe prime.

U zaključku svoje propovijedi pozvao je: “ Poslije pričesti moramo postati drugi. Moramo obući novoga čovjeka, da i naš život bude kao Isusov, to jest, da se i mi odrekemo sebe, da se naučimo žrtvovati za druge, da se po onome koga u pričesti primamo naša djela pozlate. Isus nam u pričesti sebe daje i govori: „dajem ti da daješ.“ Dajmo još večeras „sve, ili barem dobru volju, ponizno lice.“ Počnimo u ophođenju s drugima koristiti kulturnan rječnik (usp. Stantić 122). Oče Gerarde, moli s nama. Oče Gerarde, moli za nas. Privlači nas tvoja dobrota i darovi kojima je Bog ukrasio tvoju dušu. Preporuči nas i svetoj Bogorodici, da nas čuva njezin i tvoj škapular.”

Mons. Beretić već godinama na Gerardovo dovodi djecu, što je, uz propovijedi poput ove, najbolji put za širenje štovanja sluga Božjega o. Gerarda, koje je nužno da bi se ubrzao proces njegovog proglašenja blaženim.

Za vrijeme moljenja krunice, vjernici se ispovijedaju i pripremaju za misu

Rodendan za nebo

Na kraju svete mise Somborcima i svim hodočasniciima obratio se vicepostulator o. Mato Miloš. On im je zahvalio što su došli, te ih je snažno potakao da ustrajno mole za proglašenje o. Gerarda blaženim, ali isto tako da se što više njemu utječu u svojim potrebama, osobito u teškim bolestima i drugim životnim poteškoćama, kako bi se po njegovu zagovoru događalo što više uslišanja, pa i čudo koje je potrebno. Zamolio ih je da o svim uslišanjima obavijeste vicepostulaturu ili karmelićanski samostan u Somboru. Također je zamolio biskupa da imenuje sudište za završnu fazu kauze o. Gerarda. Ta bi komisija trebala predstaviti uslišanja i čuda koja se dogode po zagovoru o. Gerarda nadležnoj kongregaciji u Vatikanu.

Vicepostulator je predstavio prisutnima novi broj glasila Otac Gerard, koje služi promicanju njegove kauze. Predstavio je i dvije umjetničke slike koje je somborski slikar Sava Stojkov darovao karmelićanima u čast o. Gerarda. Za ovu prigodu subotička slamarka Eržika Gubičak darovala je svoju sliku, izrađenu u tehnici slame, koja prikazuje samostan i karmelićansku crkvu u Somboru s likom o. Gerarda pred njom.

Ministranti, svećenici, o. provincijal i biskup iz sakristije svečano ulaze u crkvu na misu

Prisutnima se obratio i o. Vinko Mamić, provincijal Hrvatske karmelske provincije. On je zahvalio biskupu što svesrdno promiče kauzu sluge Božjega o. Gerarda, kao i za podršku koju pruža karmelskoj zajednici u Somboru. Također je zahvalio svećenicima i

Biskup sa svećenicima prilazi oltaru

svim hodočasniciima na sudjelovanju u slavlju i na njihovoj molitvenoj podršci kauzi o. Gerarda. U završnom je dijelu procesa, naime, upravo potrebna molitva i uslišanja molitava po zagovoru o. Gerarda. O. Vinko je također istaknuo da je vicepostulatura marljivim radom o. Mate Miloša i ostalih članova Hrvatske karmelske provincije učinila puno u promicanju kauze, u čemu u novije vrijeme osobito pomažu dr. Luigi Borriello, OCD, u Rimu i dr. Dražen Marija

Rodendan za nebo

Vargašević, OCD, u Zagrebu. Na kraju je zahvalio Radio Mariji, koji je u cijelosti prenosio slavlje i tako omogućio onima koji nisu mogli doći, posebice starijima i bolesnima, da sudjeluju putem radiovalova.

Slavlje je završilo kod groba o. Gerarda, gdje je biskup predmolio molitve za njegovo proglašenje blaženim, kao i molitve svih hodočasnika upućene te večeri Ocu nebeskom po zagovoru o. Gerarda.

priredio o. Mato Miloš, OCD, vicepostulator

S. Laura Družbe Kćeri Milosrđa iz Subotice, čita prvo čitanje

S. Jasna Družbe Kćeri Milosrđa iz Subotice, pjeva pripjevni psalam

S. Terezija Družbe Službenica Bezgriješne iz Ruskog Krstura, čita drugo čitanje

Mons. Stjepan Beretić katedralni župnik sv. Terezije Avilske propovijeda na misi

Vjernici slušaju propovijed mons. Stjepana Beretića

Rodendan za nebo

Molitva vjernika

Koncelebranti za vrijeme mise

Pogled s crkvenog pjevališta na slavlje vete mise, Gerardovo 2010.

O. Vinko Mamić provincijal, zahvaljuje biskupu, svećenicima i narodu

Biskup Ivan Penzeš pričešćuje na misi

Procesija kreće ka grobu o. Gerarda

Rodendan za nebo

Vjernici i dio svećenika kod groba o. Gerarda

Biskup moli molitvu kod groba o. Gerarda

Vjernici polaze iz crkve svojim kućama

Subotički Geradići prije odlaska svojim kućama

Mješoviti zborovi iz Subotice pred crkvom

Rodendan za nebo Remete

Klaustar sa zdencem i cvijećem karmelićanskog samostana u zagrebačkim Remetama

Plakat o. Gerarda na ulazu u remetski samostan

Slika o. Gerarda u hodniku crkve remetskog Svetišta

U nedjelju, 19. rujna 2010., u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Remetama, proslavili smo DAN O. GERARDA na razini provincije svetom misom u 10,30 sati, koju je predslavio o. Mato Miloš, vicepostulator, uz koncelebraciju o. Ante Stantića, također vicepostulatora, te župnika o. Antu Kneževića. Na misi je pjevao župni zbor pod ravnanjem s. Blandine Vešligaj, orguljašice. Pjevala se misa Albe Vidakovića i

pučke pjesme. Iako je kiša padala cijeli dan, na misi je sudjelovao lijepi broj vjernika. O. Mato je u svojoj propovijedi istaknuo oca Gerarda kao apostola sakramenta pomirenja, poput sv. Ivana Marije Vianneya i sv. Leopolda Bogdana Mandića. O. Gerard, ljubitelj duša, na izvanredan je način pristupao službi sakramenta sv. ispovijedi. Govorio je: «Duše su skupe kao Isusov život» (Duhovne vježbe, str. 23); «Grieh je najveća nesreća, veća od one da tko nekome otme sve dobro ili odsiječe mu ruku ili nogu» (Propovijed, 1911.). Potičući vjernike koji su sagriješili da se pomire s Bogom, o. Gerard ističe: «Svi padamo, svi moramo ustati, siguran je lijek sv. ispovijed» (Propovijed na Uskrs, 1937.). Za o. Gerarda, ispovjediti se znači uskrsnuti. Vjernicima

tumači: «Tko se (na Uskrs) nije ispovjedio, neka se ispovjedi, a tko se ispovjedio, neka živi čisto, jer to znači uskrsnuti» (isto). Revnost za duše i nastojanje da se pomire s Bogom u životu o. Gerarda očituju se ne samo tako što u određene sate dana sjedi u ispovjedaonici, već neprestano kroz dan dok je crkva otvorena on provjerava želi li tko možda sv. ispovijed. U karmelićansku crkvu u Somboru dolazili su pravoslavci i Židovi. I njima je nudio sv. ispovijed, a kada bi oni kazali da su pravoslavni ili Židovi, on bi ih upućivao:

Rodendan za nebo

«Idite vašem svećeniku.» «Idite vašem rabinu.» O. Gerard je čekao duše za ispovijed, a ne duše njega. U sakramentu pomirenja o. Gerard nije pokornike samo odrješivao od grijeha, već im je bio i učitelj duhovnoga života i branitelj ljudskog života od začeca u majčinoj utrobi do prirodne smrti. Mnogi roditelji imaju zahvaliti Bogu i o. Gerardu što ih je očuvao od uništenja začetog djeteta u majčinoj utrobi. Saslušavši savjet o. Gerarda, mnoge žene su donijele na svijet brojnu i zdravu djecu, ostale su žive i zdrave. Naš sluga Božji je bio ispovjednik i duhovni odgojitelj mnogih redovničkih zajednica u Somboru i Bačkoj, kao i

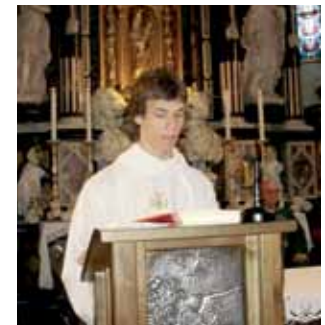
O. Ante Stantić, o. Mato Miloš, vicepostulatori, i o. Anto Knežević, župnik u misi

svećenika i biskupa subotičke biskupije. Kod o. Gerarda su se ispovijedali mnogi viđeniji građani Sombora, liječnici i kirurzi, učitelji i prosvjetni radnici. Kao ispovjednik i duhovni voditelj, o. Gerard je uživao veliki ugled među svim slojevima ondašnjeg društva. Zašto? Zato što su osjećali da taj Božji čovjek na izvanredan način živi intimnost Božju i iz sebe zrači Boga koji poziva na obraćenje i pomirenje. O. Mato je završio svoju propovijed zazivom: «Slugo Božji, oče Gerarde, zagovaraj nas s neba i moli za sve grešnike i njihovo obraćenje. Moli za nas, da i mi dođemo do spoznaje kako je grijeh strašno izobličenje čovjeka, slike Božje, i kako je «samo u Bogu mir dušo moja» (Ps 62)! Neka i nama ovozemaljska «noć sjaji kao dan» (Ps 139,12)!» Tijekom cijeloga dana na ulazu u crkvu i samostan vjernici su mogli nabaviti prigodne suvenire i tiskovine o sluzi Božjemu i na taj način doprinijeti pokrivanju troškova kauze o. Gerarda.

priređio o. Mato Miloš, OCD, vicepostulator

*Kandidat za Karmel
Mario Kralj*

*Sjemeništarc Stanko
Pažin čita misna čitanja*

Rodendan za nebo

Gerardova nedjelja u Remetama 19. rujna 2010.

Vjernici u svetištu Majke Božje Remetske, na Gerardovoj misi 19. rujna 2010.

*Sestra Blandina Vešligaj "Naše Gospe",
orguljašica u Remetskom svetištu*

*Dio pjevača na Gerardovoj misi u
Remetama*

Iz Generalne postulature u Rimu

Poštovane čitateljice i čitatelji,

Javljam vam se s viješću koja je malo usporila rad na beatifikaciji o. Gerarda. Vjerujem ipak da će se proces uskoro nastaviti ustaljenim ritmom.

Važne novosti vezane su ponajprije uz relatora postupka pri Kongregaciji za kauze svetih, o. Cristofora Bovea, napuljskog franjevca konventualca. Početkom ljeta on se ozbiljno razbolio, proveo više mjeseci u bolnici, da bi na koncu morao prihvatiti amputaciju noge. Kad se nakon toga već vratio na posao i bio spreman nastaviti konzultacije, sve nas je pogodila vijest da

je 4. listopada 2010., na dan osnivača svoga reda i 44. obljetnicu svojih prvih zavjeta, naglo preminuo. Ovaj čovjek, kojeg je obilježavala velika ljubav prema svecima Crkve, učinio je mnogo za našu kauzu. Dok je formalno učinio sve što je mogao da se kauza deblokira (kako smo pisali prošli put), bratski i svjedočki nas je poticao da širimo poruku o. Gerarda. Osobito je isticao njegovu poruku mira i pomirenja na našim nemirom obilježenim prostorima. O. Cristoforo vodio je mnoge kauze, među ostalim i onu sv. Pia iz Pietrelcine i s. B. o. Ante Antića. O. Cristoforo preminuo je u dobi od 62 godine. Na njegovom posljednjem ispraćaju u bazilici sv. Petra okupilo se više od 130 svećenika i biskupa.

Unatoč poteškoćama u kauzi, vjerujemo da se poznavanje s. B. o. Gerarda širi te njegovo štovanje raste. Uskoro će biti imenovan novi relator i vjerujemo da će se sređivanje iskaza svjedoka i Pozicije o životu, krepostima i glasu svetosti ubrzo privesti kraju. To bi značilo da se materijali mogu dostaviti teolozima Kongregacije za kauze svetih, što bi bio značajan korak prema beatifikaciji. Ohrabruje nas i zanimanje za o. Gerarda u Italiji pa se nadamo da će njegovo poznavanje – dostupnošću materijala o njemu na drugim jezicima – porasti.

Poštovane čitateljice i čitatelji, iskreno vas pozivamo da podržite rad i one koji rade na kauzi svojim molitvama. Molite i zato da duhovna ostavština s. B. o. Gerarda donese što više ploda u Karmelu, Crkvi i svijetu.

*Preminuli o. Cristoforo Bove, OFM Conv.
Relator kauze oca Gerarda*

Srdačno iz Rima,

Vaš o. Vinko Mamić, provincijal

Milosti po zagovoru oca Gerarda

*Kandidati za novicijat mole kod groba
o. Gerarda, rujan 2010.*

Milosno Uslišanje

Moj prvi kontakt s ocem Gerardom Stantićem, nakon što sam pročitala listić o njemu, bio je ovakav: poruga i obezvjeđivanje njega. Ismijavala sam njegovo ime i ono što sam pročitala o ocu Gerardu na listiću u kojem ga hoće proglasiti blaženim. Nakon pet godina od tog događaja iznenada sam se zainteresirala za karmelićansku duhovnost, jer me oduševilo čitanje pjesme «Tamna noć duše» sv. Ivana od Križa. I nekako, sjedeći uvijek u kapelici Crne Gospe u franjevačkom samostanu u Subotici, misli i pogled počeli su mi se rado vraćati na

sliku oca Gerarda ondje izloženu. Polako sam se počela približavati i čitati njegove misli sabrane u knjižici što su je izdali oci karmelićani. I to sve vatrenije. Njegove misli nisu budile neku umnost kod mene, nego bih zamišljala kako je on to sve radio i mislio, negrijana soba, pa u šutnji i skrovitosti živio unutarnji život, kako je bio tih i nitko nije znao da nosi Malog Isusa. I onda je moja životna situacija postala nepodnošljiva, ravna paklenim mukama, tako mi je bilo. I tako sam se molila da otac Gerard usliša moje želje – veliku oskudicu je trpjela moja obitelj, nismo imali stan, mislila sam da neću izdržati u teškim životnim uslovima, ipak – ništa. Ništa od toga nije ispalo, otac Gerard je šutio i koliko god da sam preklinjala i željela da se dogodi, on je radio protiv mojih želja. I jedno jutro kao da mi je «rekao» da idemo moja obitelj i ja u Italiju da posjetimo sveta mjesta o kojima smo samo sanjali. Unatoč tome što nismo imali novaca, što su nam se svi protivili, pa čak i psovali, mi smo, čudom, otišli bez novca i vratili se. Eto, to je bilo čudo, naši fratri franjevci i drugi su to vidjeli. Ostalo što slijedi nije se moglo vidjeti. Drugi put mi je otac Gerard jedno jutro nakon godinu dana «rekao» da se iselimo na ulicu. I ja sam poslušala iako je to bilo ravno ludosti. Jednostavno, našli smo se na ulici moja peteročlana obitelj i ja, a oluja se spremala i jedan dobri kršćanin nas je primio. To je bio kraj našeg pakla i tu je počelo vrijeme milosti za moju malu obitelj. Mi više nismo beskućnici i već tri godine imamo krov nad glavom, kruh uvijek na stolu i mir. Ima trenutaka kada se ja iz dubine duše ZAHVALJUJEM ocu Gerardu što nije udovoljio mojim prvim molitvama i što smo se onako mučili. Ta je patnja, to tek sada uviđam, bila vrijedna, jer nas je oslobodila naših mučitelja i napokon smo slobodni. Nadalje, otac Gerard me je poslije inspirirao na ljubav prema odricanju. On je meni uzor mirnoće koju donosi odricanje da bismo mi druge usrećili. I to na način Malog Isusa. To mi je otac Gerard «rekao» da tako činim. Tako je činio Mali Isus i Njegova

radost i smijeh dolaze jedino kroz davanje i usrećivanje drugih. I dodat ću, da sam se odjednom, iznenada, počela zanimati za sv. Iliju, a nisam znala zašto. Godinu dana to je bilo maglovito, držao me je neki nemir za Ilijom i traganje za Ilijinim svetim sličicama. Opčarala me je Ilijina duhovnost, to traganje za duhovnim i njegovo traženje Boga – da je Bog lahor – to su misli nad kojima reflektiram. Nakon toga pročitala sam da su se karmelićani nadahnuli Ilijinim djelom i onda sam pomislila da mi je tu milost isto dao otac Gerard. I danas se redovito molim ocu Gerardu. Ima i kad mi dosadi molitva da mu se utječem. I nemam nijednu drugu molitvu ocu Gerardu nego jednu jedinu – da mogu biti kao Mali Isus. Voljeti i grliti rukama Djeteta Isusa!

Ovu izjavu je dala Ivana Kovač, Vojislava Ilića 30, 24000 Subotica

Iz knjige utisaka sa groba oca Gerarda

Čitajući «bilten» o. Gerarda Tome Stantića, počela sam moliti za milost, koju sam dobila, te Vam javljam i zahvaljujem Bogu, po zagovoru sluge Božjeg. Zadobila sam milost da je moja nećakinja sretno rodila dijete, jer prvo joj je bilo defektno i živjelo samo 33 dana. Molila sam o. Gerarda, koji je posebno štovao Isusovo djetinjstvo, pa Vam objavljujem da sam uslišana. Zahvaljujem Bogu i Sluzi Božjem i prilažem za troškove biltena ili u druge svrhe za njegovu kauzu. Zahvalna teta, časna sestra Radoslava. Osijek, 11. kolovoza 1987.

Dragi oče Gerarde, hvala na tvom zagovoru kod Isusa za polaganje zadnjeg ispita s druge godine studija moga sina. Duh Sveti ga je divno vodio toga dana 28. lipnja. Molitva na tu nakanu od 2-3 dana se ispunila u punini. Zahvalna Jelena Nikolić, Nade Dimić 19/29, Subotica, 24. srpnja 2010.

Oče Gerarde, molim te pomози da moja kći i zet postanu roditelji.

Oče Grgo, molim te da udijeliš porod Vesni i Marku da postanu roditelji

Marija od sv. Male Terezije

Oče Gerarde, hvala ti što si me uslišio i vratio na pravi put. Zahvalna supruga i majka jedne skoro propale obitelji.

*Karmelićanski samostan i crkva, Sombor
1904. god*

Molitva za proglašenje blaženim

Sluga Božji o. Gerard Tomo Stantić rođen je 16. rujna 1876. godine u hrvatsko-bunjevačkoj obitelji na Đurđinu kod Subotice. U Karmel je stupio 9. rujna 1896. u Grazu (Austrija). 1902. je zaređen za svećenika. 1904. poslan je u novoosnovani karmelićanski samostan u Somboru, gdje je živio i djelovao 55 godina kao uzoran redovnik i svećenik. Bio je «svima sve»: Hrvatima, Mađarima, Nijemcima... Umro je u Somboru 24. lipnja 1956. Njegovi posmrtni ostaci počivaju u samostanskoj crkvi somborskih karmelićana. Postupak za proglašenje blaženim otpočeo je 1985.

MOLITVA

Bože, milosrdan si djeci svojoj i Tvoje milosrđe u sakramentu pomirenja osobito je darežljivo dijelio o. Gerard Tomo Stantić. Dopusti nam, da Tvoga vjernog slugu, uzmognemo častiti na oltarima svete Crkve. Svoje molitve, radosno življen pokornički život i svoju svećeničku djelatnost, o. Gerard Tomo je utrošio da ljude privuče Malom Isusu i u zajedništvo života s Tobom; stoga daj da se njegovim zagovorom približim vrelu Milosti kako bi moja molitva za milost ..... bila uslišana njegovim zagovorom. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Izmoliti: 3x Slava Ocu... Božansko Djetetšce Isuse blagoslovi nas i po zagovoru o. Gerarda usliši nas.

Molitva

Tko primi milost ili čudo po zagovoru o. Gerarda, može priopćiti na adresu:

Vicepostulatura karmelićana, Česmičkoga 1, HR- 10000 Zagreb

Tel. 003851/ 4500-500; Fax: 4580-953;

e-mail: vicepostulatura@karmel.hr

Ili: Karmelski samostan, Trg cara Uroša 3. 25000 Sombor; Tel.00381/25/ 437-362; Fax: 00381/25/22-360; e-mail: karmel@nadlanu.com

Važno upozorenje!

Ako primite milost ili čudo po zagovoru o. Gerarda, molimo, opišite to ovim redom:

1. Na pismo upisati mjesto i datum.
2. Točno opisati bolest ili bilo koji drugi problem za koji ste molili.
3. Koliko dana ste molili, te datum, kada ste primili milost ili čudo.
4. Kada molite devetnicu po zagovoru o. Gerarda, onda treba uputiti Bogu molitvu samo po njegovu zagovoru (ne i drugim svecima) kako bismo utvrdili, da li je milost ili čudo postignuto upravo po zagovoru o. Gerarda.
5. Na koncu pisma stavite vaš čitki potpis, vašu adresu i po mogućnosti broj telefona i sve to pošaljite na adresu vicepostulature, kako bismo mogli s vama komunicirati u svezi milosti ili postignutog čuda.

*Pogled na karmelićansku crkvu i samostan u Somboru s ulične strane.
Zimski ugođaj*

Župna crkva svetog Josipa Radnika

75. godišnjica župne crkve

*Glavni oltar
sv. Josipa Radnika,
Durđin 3. listopada
2010. god*

U nedjelju 3. listopada 2010. župa sv. Josipa Radnika u Durđinu proslavila je svoju 75. godišnjicu postojanja. Misno slavlje predvodio je subotički biskup mons. dr. Ivan Penzeš. Suslavitelji su bili vlč. Lazo Novaković župnik, mons. Slavko Večerin generalni vikar subotičke biskupije, mons. Andrija Anišić arhipresbiter, mr. Mirko Štefković tajnik biskupije, vlč. Željko Šipek župnik u Žedniku.

Vlč. Miroslav Orčić bio je na raspolaganju za ispovijed vjernicima. Župljani su se za ovaj Jubilej pripremali trodnevnicom koju su vodili vlč. Dragan Muharem prefekt sjemeništa "Paulinum", mons. Andrija Anišić župnik župe sv. Roka u Subotici i fr. Ivan Bošnjak gvardijan subotičkog samostana.

U svojih 75. godina postojanja župa je dala šestoricu svećenika: vlč. Alojzija Stantića, vlč. Niklu Dulića, vlč. Antuna Stantića, Slugu Božjeg oca Gerarda Tomu Stantića karmelićanina, fr. Željka Dulića OFM. i preč. Blaška Dekanja.

Kroz 75. godina postojanja župu su vodili župnici: preč. Jakov Grunčić, vlč. Tomo Bukvić, vlč. Marko Vukov, vlč. Marijan Đukić, preč. Lazar Ivan Krmpotić i sadašnji župnik vlč. Lazo Novaković.

Župa sada ima jednog bogoslova Roberta Mađarevića koji studira teologiju u Rimu.

priređio o. Mato Miloš OCD. vicepostulator

*Biskup predsjedava
jubilarnoj misi na
Durđinu*

Đurđin

Subotički biskup mons. dr. Ivan Penzeš propovijeda na misi Jubileja 75 god.

Vjernici i pjevači za vrijeme svete mise

Bandaš i bandašica prinose darove na oltar

Collegium musicum catholicum iz Subotice priredio je prigodni koncert

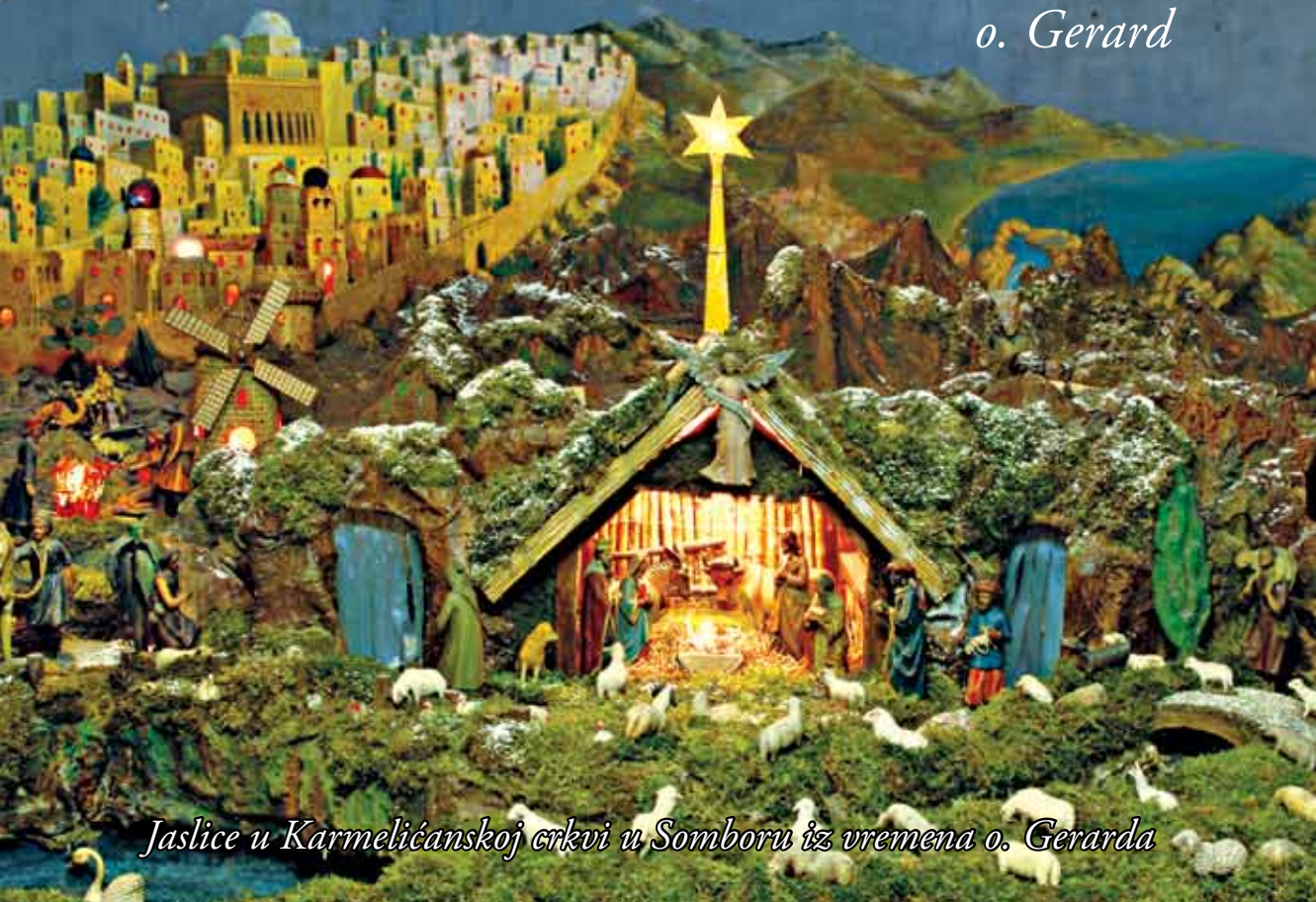
Collegium music. kod križa gdje je nekoć bio salaš u kojem se rodio o. Gerard

„Isus je čovjekom postao, a ne anđelom, ni jedno od anđela izvrsnije stvorenje, nego baš čovjekom... Pa čuj čovječe! Bog svemogući čovjekom postaje, to je takvo poniženje, takva ljubav...”

o. Gerard

Jaslice u Karmelićanskoj crkvi u Somboru iz vremena o. Gerarda